പാനിയം - നമ്പർ ഇരുപത്തിമൂന്ന്

സഖ്യത്തിനുശേഷം അവൻ കപടമായി പ്രവർത്തിക്കും

Jeff Pippenger
2026-03-20

ദാനിയേൽ പതിനൊന്നാം അദ്ധ്യായം ഇരുപത്തിനാലാം വാക്യം, പൗരാണിക റോം പരമാധികാരത്തോടെ ഭരിക്കേണ്ടിരുന്ന കാലഘട്ടത്തെ "കാലം" എന്ന പദംകൊണ്ട് തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു. പ്രവചനപ്രയോഗത്തിൽ ഒരു "കാലം" 360 വർഷങ്ങളെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു; ആ വർഷങ്ങൾ ക്രി.മു. 31-ൽ നടന്ന, പുരാതന ചരിത്രത്തിലെ ഏറ്റവും പ്രശസ്തമായ നാവികയുദ്ധമായ ആക്റ്റിയം യുദ്ധത്തിൽ ആരംഭിച്ചു. അതിലേറെ വലുതും തന്ത്രപരമായി കൂടുതലായി സങ്കീർണ്ണവുമായ മറ്റുനാവികയുദ്ധങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും, മാർക്ക് ആന്റണിയും ക്ലിയോപാട്രയും എന്നിവരോടുള്ള അതിന്റെ ബന്ധം മൂലം ആക്റ്റിയം ഏറ്റവും പ്രതീകാത്മകമായ നാവികയുദ്ധമായിരുന്നു. ദാനിയേൽ 11:40-ന്റെ നിവൃത്തിയിൽ ബർലിൻ മതിലിന്റെ തകർച്ചക്കും, വെളിപ്പാട് പതിനെട്ടിന്റെ നിവൃത്തിയിൽ 9/11-ലെ ട്വിൻ ടവേഴ്സിനും സമാനമായ ചരിത്രപ്രാധാന്യമുള്ളതായിരുന്നു അത്; കാരണം, ദൈവം തന്റെ പ്രവചനവചനം നിറവേറുന്നതിനായി ചരിത്രസംഭവങ്ങളെ തിരഞ്ഞെടുക്കുമ്പോൾ, ഏറ്റവും വിശാലമായ സാദ്ധ്യപ്രേക്ഷകശ്രദ്ധയെ ആകർഷിക്കുന്ന വിധത്തിലാണത് ചെയ്യുന്നത്.

> അവനോടു ചെയ്തിരിക്കുന്ന സഖ്യത്തിനുശേഷം അവൻ കപടമായി പ്രവർത്തിക്കും; എന്തെന്നാൽ അവൻ മുന്നേറി വന്ന് അല്പജനത്തോടുകൂടി ബലവാനാകും. അവൻ സമാധാനപൂർവ്വം പ്രവിശ്യയിലെ ഏറ്റവും സമൃദ്ധമായ സ്ഥാനങ്ങളിലേക്കുപോലും കടന്നുചെന്നു, അവന്റെ പിതാക്കന്മാരും അവരുടെ പിതാക്കന്മാരും ചെയ്തിട്ടില്ലാത്തതു ചെയ്യും; അവൻ കൊള്ളയും അപഹൃതസമ്പത്തും ധനവും അവരുടെ ഇടയിൽ ചിതറിച്ചുകൊടുക്കും; അതുമാത്രമല്ല, അവൻ ദുർഗ്ഗങ്ങൾക്കെതിരെ തന്റെ പദ്ധതികൾ ആസൂത്രണം ചെയ്യും, എന്നാൽ ഒരു കാലത്തേക്കു മാത്രമേ. ദാനിയേൽ 11:23, 24.

ഇരുപത്തിമൂന്നാം വാക്യത്തിൽ പരാമർശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന റോമും മക്കബ്യരും തമ്മിലുള്ള സഖ്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള തന്റെ നിരീക്ഷണങ്ങൾ, ആ വാക്യത്തിലെ ചെറിയ ജനത്തെപ്പറ്റി അഭിപ്രായപ്പെട്ടുകൊണ്ടാണ് യൂരിയാ സ്മിത്ത് സമാപിപ്പിക്കുന്നത്.

> "ഈ സമയത്ത് റോമാക്കാർ ഒരു ചെറുജനമായിരുന്നു; വാക്കിന്റെ അർത്ഥം സൂചിപ്പിക്കുന്നതുപോലെ, അവർ വഞ്ചനാപൂർവ്വമായോ കപടചാതുര്യത്തോടെയോ പ്രവർത്തിക്കാൻ തുടങ്ങി. ഈ ഘട്ടത്തിൽനിന്ന് അവർ തുടർന്ന് പ്രാപിച്ച അധികാരത്തിന്റെ ഉന്നതശിഖരത്തിലെത്തുന്നതുവരെ നിരന്തരം ഉറച്ചതും വേഗമേറിയതുമായ ഉയർച്ചയിലൂടെ ഉയർന്നുയർന്നു.

> “[ഇരുപത്തിനാലാം വാക്യം ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു].”
>
> റോമിന്റെ കാലത്തിനു മുമ്പ് ജാതികൾ വിലയേറിയ പ്രവിശ്യകളിലും സമൃദ്ധമായ ദേശഭാഗങ്ങളിലുമൊക്കെ പ്രവേശിച്ചിരുന്നതിന്റെ സാധാരണ രീതി യുദ്ധവും ജയവും മുഖേനയായിരുന്നു. ഇപ്പോഴോ, പിതാക്കന്മാരും പിതാക്കന്മാരുടെ പിതാക്കന്മാരും ചെയ്യാതിട്ടില്ലാത്തതു റോം ചെയ്യേണ്ടതായിരുന്നു; അതായത്, ഈ സമ്പാദ്യങ്ങൾ സമാധാനപരമായ മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെ ഏറ്റുവാങ്ങുക. മുമ്പ് കേൾക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത ഒരു ആചാരം ഇപ്പോൾ ആരംഭിക്കപ്പെട്ടു—രാജാക്കന്മാർ തങ്ങളുടെ രാജ്യങ്ങൾ വസീയത്തായി റോമാക്കാർക്കു വിട്ടുകൊടുക്കുന്ന ആചാരം. ഈവിധത്തിൽ റോം വിപുലമായ പ്രവിശ്യകളുടെ അധീനതയിൽ എത്തി.
>
> “ഇങ്ങനെ റോമയുടെ അധീനതയിൽ വന്നവർ അതിലൂടെ ചെറിയതല്ലാത്ത പ്രയോജനം നേടി. അവരോടു ദയയോടും സൗമ്യതയോടും കൂടെ പെരുമാറപ്പെട്ടു. ഇരയും കൊള്ളയും അവർക്കിടയിൽ പങ്കിട്ടുകൊടുക്കപ്പെട്ടതുപോലെ ആയിരുന്നു അത്. അവർ അവരുടെ ശത്രുക്കളിൽ നിന്ന് സംരക്ഷിക്കപ്പെട്ടു; റോമൻ അധികാരത്തിന്റെ പരിരക്ഷയിൽ സമാധാനത്തിലും സുരക്ഷയിലും വിശ്രമിച്ചു.”
>
> “ഈ വാക്യത്തിന്റെ പിന്നിലുള്ള ഭാഗത്തെക്കുറിച്ച്, കോട്ടകളെതിരെ അല്ല, കോട്ടകളിൽ നിന്ന് യുദ്ധോപകരണങ്ങൾ ആലോചിക്കുന്നതെന്ന ആശയമാണ് ബിഷപ്പ് ന്യൂട്ടൺ മുന്നോട്ടുവെയ്ക്കുന്നത്. തങ്ങളുടെ ഏഴ് കുന്നുകളുള്ള നഗരത്തിന്റെ ശക്തമായ കോട്ടയിൽ നിന്ന് റോമാക്കാർ ഇതു ചെയ്തു. ‘ഒരു കാലത്തേക്കെങ്കിലും;’ സംശയമില്ല, അത് ഒരു പ്രവാചകകാലം, 360 വർഷം. ഈ വർഷങ്ങളെ ഏത് ആരംഭബിന്ദുവിൽ നിന്ന് കണക്കാക്കണം? സാധ്യതയോടെ, അടുത്ത വാക്യത്തിൽ ദൃശ്യമാക്കപ്പെട്ട സംഭവത്തിൽ നിന്നായിരിക്കും.” — ഉറിയാ സ്മിത്ത്, Daniel and the Revelation, 272, 273.

സ്മിത്ത് തുടർന്നു, ക്രി.മു. 31-ലെ ആക്റ്റിയം യുദ്ധത്തെ മൂന്നു നൂറ്റി അറുപത് വർഷങ്ങളുടെ ആരംഭബിന്ദുവായി നിർണയിക്കുന്നു. ഇരുപത്തിയഞ്ചാം വാക്യം ഉദ്ധരിച്ച ശേഷം സ്മിത്ത് ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിക്കുന്നു.

> “23-ാംതെയും 24-ാംതെയും വാക്യ ങ്ങ ളാൽ, (കി.മു. 161-ൽ യെഹൂദന്മ ാരും റോമാക്ക ാരും തമ്മ ിൽ ഉണ്ട ായിരുന്ന ഉടമ്പ ടിയുടെ ഈ വശത്തേ ക്ക അഥവാ റോം സർവലൗകിക ആധിപത്യ ം സമ്പ ാദിച്ച ിരുന്ന കാലത്തേ ക്ക ു, നമ്മെ കൊണ്ട ുവരുന്ന ു. ഇപ്പേ ാൾ നമ്മ ുടെ മുമ്പ ില വാക്യ ം തെക്ക ൻ രാജാവായ ഈജിപ ്തിനെതിരായ ശക്ത മായ ഒരു സൈനിക (പയാണത്തെ യും, മഹത്ത ായും ബലവത്ത ുമായ സൈന്യ ങ്ങ ൾ തമ്മ ിൽ നടന്ന (ശദ്ധേ യമായ ഒരു യുദ്ധ ത്ത ിന്റെയും സംഭവത്തെ ദൃശ്യ വത്കരിക്ക ുന്ന ു. ഇത്ത രത്ത ിലുള്ള സംഭവങ്ങ സമയത്ത ് റോമിന്റെ ചരി(തത്ത ിൽ യഥാർത്ഥ ത്ത ിൽ സംഭവിച്ച ിട്ട ുണ്ടേ ാ? — ഉണ്ട ായിട്ട ുണ്ട ്. ആ യുദ്ധ ം ഈജിപ ്തും റോമും തമ്മ ിലുള്ള യുദ്ധ മായിരുന്ന ു; ആ പോരാട്ട ം ആക ്ടിയത്ത ിന്റെ

യുദ്ധ വുമായിരുന്ന ു. ഈ സംഘർഷത്ത ിലേക്ക ു നയിച്ച സാഹചര്യ ങ്ങ നാം ചുരുക്ക ത്ത ിൽ ഒന്ന ു നോക്ക ാം.”

“[മാർക്ക്] ആന്റണി, ആഗസ്റ്റസ് സീസർ, ലെപിഡസ് എന്നിവർ ചേർന്ന് ജൂലിയസ് സീസറിന്റെ മരണത്തിന് പ്രതികാരം ചെയ്യുമെന്നു സത്യം ചെയ്തിരുന്ന ത്രയുമ്പിരേറ്റ് രൂപീകരിച്ചു. ആന്റണി, ആഗസ്റ്റസിന്റെ സഹോദരി ഓക്റ്റാവിയയെ വിവാഹം ചെയ്തതിലൂടെ ആഗസ്റ്റസിന്റെ സഹോദരീഭർത്താവായി. ഭരണകാര്യവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഒരു ദൗത്യത്തിൽ ആന്റണി ഈജിപ്തിലേക്കു അയക്കപ്പെട്ടു; എന്നാൽ ഈജിപ്തിന്റെ സദാചാരഭ്രഷ്ടയായ രാജ്ഞിയായ ക്ലിയോപാട്രയുടെ കൗശലങ്ങൾക്കും മോഹനാകർഷണങ്ങൾക്കും അവൻ ഇരയായി. അവളോടു അവൻ തോന്നിച്ച അഭിനിവേശം അത്ര ശക്തമായിരുന്നതുകൊണ്ടു, ഒടുവിൽ അവൻ ഈജിപ്തിന്റെ താൽപര്യങ്ങൾ ഏറ്റെടുത്ത്, ക്ലിയോപാട്രയെ പ്രസാദിപ്പിക്കാൻ തന്റെ ഭാര്യയായ ഓക്റ്റാവിയയെ നിരസിക്കുകയും, അവളുടെ ലാഭലോഭത്തെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുവാൻ പ്രവിശ്യയ്ക്കു പിന്നാലെ പ്രവിശ്യ അവൾക്കു ദാനമായി നൽകുകയും, റോം നഗരത്തിൽ അല്ലാതെ അലക്സാണ്ട്രിയയിൽ വിജയോത്സവം ആഘോഷിക്കുകയും, ഇതിന് പുറമെ റോമൻ ജനങ്ങളെ അങ്ങനെ അപമാനിക്കുകയും ചെയ്തു; അതിനാൽ തങ്ങളുടെ രാജ്യത്തിന്റെ ഈ ശത്രുവിനെതിരെ യുദ്ധത്തിൽ പൂർണ്ണോത്സാഹത്തോടെ ഏർപ്പെടുവാൻ അവരെ നയിക്കുന്നതിൽ ആഗസ്റ്റസിനു യാതൊരു പ്രയാസവും ഉണ്ടായില്ല. പുറമേ കാണുന്നതുപോലെ ഈ യുദ്ധം ഈജിപ്തിനെയും ക്ലിയോപാട്രയെയും എതിരാക്കിയതായിരുന്നു; എന്നാൽ യാഥാർത്ഥ്യത്തിൽ അത് ഇപ്പോൾ ഈജിപ്ത്യൻ കാര്യങ്ങളുടെ തലവനായി നിന്നിരുന്ന ആന്റണിക്കെതിരായതായിരുന്നു. അവരുടെ വിവാദത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ കാരണം, പ്രൈഡോക്സ് പറയുന്നതുപോലെ, അവരിൽ ആരും റോമൻ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ പകുതിയിൽ മാത്രം തൃപ്തരാകാൻ കഴിയാത്തതായിരുന്നു; കാരണം ലെപിഡസ് ത്രയുമ്പിരേറ്റിൽ നിന്ന് നീക്കപ്പെട്ടിരുന്നതിനാൽ, ആ അധികാരം ഇപ്പോൾ അവരുടെ രണ്ടുപേരുടെ ഇടയിൽ മാത്രമായി നിന്നു; ഓരോരുത്തനും മുഴുവൻ അധികാരവും സ്വന്തമാക്കുവാൻ ദൃഢനിശ്ചയിച്ചിരുന്നതിനാൽ, അതിന്റെ ഉടമസ്ഥതയ്ക്കായി അവർ യുദ്ധത്തിന്റെ പാശം എറിഞ്ഞു.” ഉറിയാ സ്മിത്ത്, Daniel and the Revelation, 273.

പ്രവചനപരമായി ആക ്ടിയത്ത ിന്റെ യുദ്ധ ം ഞായറാഴ്ചാനിയമത്തെ തിരിച്ച റിയിക്ക ുന്ന ു; കാരണം, സ ്മിത്ത ് വിവരണപ്പെ ടുത്ത ിയതുപോ പൗരാണിക റോമിന്റെ “സാർവത്രിക ആധിപത്യ ം” സ്ഥ ാപിച്ച മൂന്ന ് ഭൂമിശാസ്ത്രപരമായ തടസ്സ ങ്ങ ളിൽ മൂന്ന ാമത്തേ തിനെ ജയിച്ച സംഭവത്തെ യാണ് അത് പ്രതിനിധീകരിച്ച ത്. പൗരാണിക റോമിന്റെ കാര്യ ത്ത ിൽ ആയിരുന്ന തുപോലെ തന്നേ , പാപ്പ ൽ റോമിന്റെ മൂന്ന ാമതെ തടസ്സ ം റോം നഗരത്ത ിൽനിന്ന ് നീക്ക ിക്ക ളയപ്പെ ട്ട പ്പേ ാഴായിരുന്ന ് പാപ്പ ൽ റോമിന്റെ “സാർവത്രിക ആധിപത്യ ം” ആരംഭിച്ച ത്. ആ രണ്ട ്

സാക്ഷികളും ഞായറാഴ്ചാനിയമത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നത്, എവിടെയും എപ്പോഴും ആധുനിക റോം ബൈബിൾ പ്രവചനത്തിലെ ആറാമത്തെയും ഏഴാമത്തെയും രാജ്യങ്ങളെ ജയിച്ച്, അങ്ങനെ തന്റെ മൂന്നാമത്തെ തടസ്സത്തെയും കീഴടക്കി, നാല്പത്തിരണ്ടു പ്രതീകാത്മക മാസങ്ങ “സാർവത്രിക ആധിപത്യം” സ്ഥാപിക്കുമ്പോഴാണ്.

> അവന്നു മഹത്തായ വചനങ്ങളും ദൈവനിന്ദകളും പ്രസ്താവിക്കുന്ന ഒരു വായ് ലഭിച്ചു; നാൽപ്പത്തിരണ്ടും മാസം പ്രവൃത്തിചെയ്യുവാൻ അവന്നു അധികാരവും ലഭിച്ചു. വെളിപ്പാട് 13:5.

ഈജിപ്തിനെതിരായ റോം

റോമിലെ ഔഗസ്റ്റസ് മിസ്രയീമിനെയും ക്ലിയോപാത്രയെയും എതിർത്ത യുദ്ധത്തിന്റെ പ്രവചനാത്മക ഗതിശക്തികൾ മാർക്ക് ആന്റണിയുടെ കലാപത്താൽ പ്രേരിതമായിരുന്നു; അതുകൊണ്ട്, അതേ പ്രവചനാത്മക ഗതിശക്തികൾ ഞായറാഴ്ചാനിയമത്തിൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്ന പ്രവചനാത്മക ഗതിശക്തികളെ, പ്രവചനത്തിന്റെ അനിവാര്യതപ്രകാരം, പ്രതിനിധീകരിക്കേണ്ടതാണ്.

ആക്റ്റിയത്തിൽ റോം മിസ്രയീമിനെ ജയിച്ചു; കലഹകാരിയായ ഒരു പുരുഷനും അശുദ്ധയായ ഒരു സ്ത്രീയും തമ്മിലുള്ള സഖ്യത്താൽ രൂപംകൊണ്ടിരുന്ന ഒരു ശക്തിയായിരുന്നു അത്. ആന്റണിയുടെയും ക്ലിയോപാത്രയുടെയും സഖ്യം സഭയും രാജ്യവും തമ്മിലുള്ള സംയോജനമാണ്. ആക്റ്റിയത്തിൽ, ഓഗസ്റ്റിന്റെ റോം, സഭയും രാജ്യവും തമ്മിലുള്ള അശുദ്ധമായൊരു സംയോജനത്താൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ഒരു ശക്തിയെ ജയിച്ചു.

മൃഗത്തിന്റെ പ്രതിമ

റോമിന്റെ പ്രതീകമായ ആന്റണിയോടു ചേർന്നിരിക്കുന്ന അഴിമതിയേറ്റ ഒരു സഭയെ ക്ലിയോപാത്ര പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. യൂറീയാ സ്മിത്ത് ആന്റണി “ഈജിപ്തിന്റെ ദുർചരിത്രമുള്ള രാജ്ഞിയായ ക്ലിയോപാത്രയുടെ കൗശലങ്ങൾക്കും മായാമോഹനങ്ങൾക്കും ഇരയായി വീണു” എന്നു പ്രസ്താവിച്ചപ്പോൾ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ, അവരുടെ ബന്ധത്തിൽ ഭരിക്കുന്ന അധികാരം ക്ലിയോപാത്രയ്ക്കായിരുന്നു. ആന്റണിയും ക്ലിയോപാത്രയും പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന സഭയും രാജ്യവും തമ്മിലുള്ള ഐക്യം, ആ ബന്ധത്തിൽ ഭരിക്കുന്ന ശക്തി ക്ലിയോപാത്രയാണെന്ന് തിരിച്ചറിയിച്ചു; അതിനാൽ, അവരുടെ ബന്ധം പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന സഭ-രാജ്യ സംയോജനം മൃഗത്തിന്റെ പ്രതിമ എന്ന നിർവചനത്തോടു പൊരുത്തപ്പെടുന്നു—അത്, ബന്ധത്തിൽ സ്ത്രീ നിയന്ത്രണം കൈവശം വയ്ക്കുന്ന സഭയും രാജ്യവും ചേർന്ന സംയോജനമാണ്. ആക്ടിയം ഉടൻ വരാനിരിക്കുന്ന ഞായറാഴ്ച നിയമത്തിന്റെ പ്രതിരൂപമായിരുന്നു.

ഉടൻ വരാനിരിക്കുന്ന ഞായറാഴ്ചാ നിയമത്തിൽ യുണൈറ്റഡ് സ്റ്റേറ്റ്സി
കീഴടക്കുന്ന പാപ്പാസഭാധികാരത്തെ ഓഗസ്റ്റസ് പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന

മാർക്ക ് ആന്റണി ഭൂമിയിലെ മൃഗത്ത ിന്റെ റിപ്പ ബ്ല ിക്ക ൻ കൊമ്പ ും
ക്ല ിയോപാ്ര ത ്രെ പാട്ട സ്റ്റ ന്റ് കൊമ്പ ുമാണ്. ഉടൻ വരാനിരിക്ക ുന്ന ് ഞായറാ
നിയമത്ത ിൽ ആന്റണിയും ക്ല ിയോപാ്ര തയും ഒന്ന ിച്ച ുചേർന്ന ്
മഹാസർപ്പ ത്തെ പ്പേ ാലെ സംസാരിക്ക ുന്ന ു. ക്ല ിയോപാ്ര തയും ആന്റണി
ഇരുവരും മഹാസർപ്പ ശക്ത ിയുടെ ്ര പതീകങ്ങ ളാണ്; അവർ ഞായറാഴ ്ച
നിയമത്ത ിൽ പൂർണ്ണ മായി ഏകീകൃതരാകുമ്പേ ാൾ—അവർ
മഹാസർപ്പ ത്തെ പ്പേ ാലെ സംസാരിക്ക ുന്ന ു.

നാഗങ്ങൾ

ഗ്രീസും ഈജിപ്റ്റും പ്രവചനാത്മകമായി ഒരു മഹാസർപ്പശക്തിയെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; ആന്റണിയും ഒരു മഹാസർപ്പശക്തിയെ തന്നെയാണ് പ്രതിനിധീകരിച്ചത്. ദാനിയേൽ പതിനൊന്നാം അധ്യായത്തിൽ ഈജിപ്റ്റ് തെക്കായിരുന്നു, ഗ്രീസോ പടിഞ്ഞാറായിരുന്നു. അലക്സാണ്ടറിന്റെ രാജ്യം നാല് ഭാഗങ്ങളായി വിഭജിക്കപ്പെട്ടശേഷം ഈജിപ്റ്റ് പ്റ്റോളമി ഒന്നാമൻ കൈവശപ്പെടുത്തി. തുടർന്ന് പ്റ്റോളമി ഒന്നാമൻ പ്രവചനത്തിലെ തെക്കിന്റെ ആദ്യ രാജാവായി; ക്ലിയോപാത്ര ഈജിപ്റ്റിലെ അവസാന പ്റ്റോളമൈക് ഭരണാധികാരിണിയായിരുന്നു. മഹാനായ അലക്സാണ്ടറിന്റെ ജന്മദേശമായ മക്കിദോനിയയിൽ പ്റ്റോളമി ജനിച്ചു.

മാസിഡോൻ വടക്കൻ ഗ്രീസിലായിരുന്നു; തങ്ങളുടെ പൂർവ്വികമൂലങ്ങൾ ഗ്രീക്ക് പുരാണവീരന്മാരിൽ നിന്നുള്ളവയാണെന്ന് അവർ അവകാശപ്പെട്ടു. തെക്കൻ ഗ്രീക്ക് നഗര-രാജ്യങ്ങൾ, തെക്കൻ ഗ്രീസിലെ ഹെല്ലീനിസ്റ്റുകളേക്കാൾ മാസിഡോണിയക്കാരെ കൂടുതൽ അസഭ്യരായി കണക്കാക്കിയിരുന്നു. മാസിഡോണിയക്കാർ രാജഭരണക്രമത്തിലായിരുന്നു; അതേസമയം, തെക്കൻ നഗര-രാജ്യങ്ങളായ (പൊലൈസ്) അതീന, സ്പാർട്ട, തീബ്സ്, കൊരിന്ത് മുതലായവ തെക്കൻതും മദ്ധ്യ ഗ്രീസിലുമായിരുന്നു, കൂടാതെ ഏജിയൻ ദ്വീപുകളിലും വ്യാപിച്ചിരുന്നു. ഈ പൊലൈസുകൾക്ക് പലപ്പോഴും ജനാധിപത്യ, അല്പസംഖ്യാധിപത്യ, അല്ലെങ്കിൽ മിശ്രഭരണ സംവിധാനങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു; അതേസമയം, മാസിഡോൻ ശക്തമായ ഒരു രാജവംശത്തോടുകൂടിയ (അർഗെയാഡുകൾ) കേന്ദ്രീകൃത രാജഭരണമായിരുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, അവർ എല്ലാവരും ഹെല്ലീനിസ്റ്റുകളായിരുന്നു; റോം ചരിത്രരംഗത്തേക്ക് വന്നപ്പോൾ, അവർ ഹെല്ലീനിസ്റ്റുകളെ “ഗ്രീക്ക്” എന്നു വിളിച്ചു. ക്ലിയോപാത്ര അവസാനത്തെ ടോളമെയിക് ഭരണാധികാരിണിയായിരുന്നു; അത് മാസിഡോൻ പ്രദേശത്തുനിന്നോ, അഥവാ വടക്കൻ ഗ്രീസിൽ നിന്നോ വന്ന ഗ്രീക്കുകളുടെ വടക്കൻ രാജ്യത്തിന്റെ രാജകീയ വർഗത്തെ പ്രതിനിധീകരിച്ചു.

തെക്കിന്റെ രാജാവ്

അലക ്സാണ്ട റുടെ രാജ്യ ം നാല് ഭാഗങ്ങ ളായി വിഭജിക്ക പ്പെ ട്ട പ്പേ ാൾ ടോള
ഒന്ന ാമനോടുകൂടെ ആരംഭിച്ച ടോളമിയൻ രാജ്യ ത്ത ിന്റെ അന്ത ിമ
ഭരണാധികാരിയായിരുന്ന ു ക്ല ിയോപാ്ര ത. ആക്റ്റ ിയം യുദ്ധ ത്ത ിൽ,
തെക്ക ിന്റെ യഥാർത്ഥ രാജാവായിരുന്ന ടോളമിയൻ രാജ്യ ം അതിന്റെ
അന്ത ്യ ത്ത ിലെത്ത ി. തുടർന്ന ് വരുന്ന തെക്ക ിന്റെ രാജാവ് ആത്മ
ഈജിപ ്തായിരിക്ക ും; ്ര ഫഞ്ച ് വിപ്ല വത്ത ിന്റെ ചരി്ര തത്ത ിൽ അത് നാ
്ര ഫാൻസിലൂടെ ്ര പതിനിധീകരിക്ക പ്പെ ട്ട ു.

> അവരുടെ ശവശരീരങ്ങൾ മഹാനഗരത്തിന്റെ വീഥിയിൽ കിടക്കും; ആത്മീയമായി അതിനെ സൊദോം എന്നും മിസ്രയീം എന്നും വിളിക്കുന്നു; അവിടെയാണ് നമ്മുടെ കർത്താവും ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടത്. വെളിപ്പാട് 11:8.

അലക്സാണ്ടറിന്റെ രാജ്യവിഭജനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് അക്ഷരാർത്ഥത്തിലുള്ള ഈജിപ്ത് അക്ഷരാർത്ഥത്തിലുള്ള തെക്കിന്റെ രാജാവായിരുന്നു; എന്നാൽ ആത്മീയ ഈജിപ്ത് അക്ഷരാർത്ഥത്തിലുള്ള ദിശകൊണ്ടല്ല, ഈജിപ്തിന്റെ പ്രവചനാത്മക സവിശേഷതകളാലാണ് തെക്കിന്റെ രാജാവായി പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നത്.

തെക്കും പടിഞ്ഞാറും

ആ രാജ്യത്തിന്റെ അവസാനത്തെ പ്റ്റോളമിയൻ ഭരണാധികാരിയായ ക്ലിയോപാട്രാ പ്രവചനപരമായി ഗ്രീക്ക് (പടിഞ്ഞാറ്) എന്നും ഈജിപ്ത് (തെക്ക്) എന്നും ഉള്ള ഇരട്ടശക്തിയായിരുന്നു; എന്നാൽ അടുത്തതും പിന്നീട് ആത്മീയവുമായ തെക്കിന്റെ രാജാവ് ഫ്രാൻസായിരിക്കും; വെളിപ്പാട് പതിനൊന്നിൽ ഈജിപ്തും സൊദോമും ആയി പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്ന മറ്റൊരു ഇരട്ടശക്തി കൂടിയാണ് അത്. സൊദോമിന്റെ ദുഷ്ചരിതത്വം പടിഞ്ഞാറിന്റെ ക്ലിയോപാട്രായുടെ ദുഷ്ചരിതത്വത്തോടു യോജിക്കുന്നു; തെക്കിന്റെ ക്ലിയോപാട്രാ ഈജിപ്തിന്റെ ദൈവനിഷേധതയോടു യോജിക്കുന്നു. തെക്കിന്റെ അവസാന അക്ഷരാർത്ഥ രാജാവിന്റെ ഈ ഇരട്ടസ്വഭാവം, തെക്കിന്റെ ആദ്യ ആത്മീയ രാജാവിനോടു യോജിച്ചിരുന്നതാണ്.

ആക ്ടിയത്ത ിന്റെ യുദ്ധ ം അന്തോ ്യ ാനിയുടെ റോമിന്റെ സർപ്പ വും
ക്ല ിയോപാ്ര തയുടെ തെക്ക ും പടിഞ്ഞ ാറും ഭാഗങ്ങ ളുടെ സർപ്പ വും
തമ്മ ിലുള്ള അശുദ്ധ സഖ്യ മായിരുന്ന ു. അന്തോ ്യ ാനിയും ക്ല ിയോപാ്ര ത
ഒരു സഭയെയും ഒരു രാഷ്്ര ടത്തെ യും ്ര പതിനിധീകരിക്ക ുന്ന ു; അതിനാൽ
റോമിലെ അഗസ്റ്റ സ് ആക ്ടിയത്തെ ജയിച്ച ത്, മൃഗത്ത ിന്റെ ്ര പതിമയെ
മുൻകൂട്ട ി സൂചിപ്പ ിക്ക ുന്ന അശുദ്ധ മായ ഇരട്ട ഐക്യ ത്ത ിന്മേ ൽ റോ
്ര പാബല്യ ം സ്ഥ ാപിക്ക ുന്ന ഒരു ജയം ്ര പതിനിധീകരിക്ക ുന്ന ു. മൂന്ന ു ന
അറുപത് വർഷങ്ങ ൾക്ക ു ശേഷം, ദാനീയേൽ 11:24-ന്റെ നിവൃത്ത ിയായി,
കോൺസ്റ്റ ന്റൈൻ റോമിനെ കിഴക്ക ും പടിഞ്ഞ ാറുമായി വിഭജിച്ച ു;
റോമിന്റെ സ്്ര തീയെ പടിഞ്ഞ ാറിൽ അവശേഷിപ്പ ിക്ക ുകയും റോമിന്റെ
പുരുഷനെ കിഴക്ക ിലേക്ക ് മാറ്റ ുകയും ചെയ ്തു. ആക ്ടിയത്ത ിന്റെ

യുദ്ധ ത്ത ിൽ മൂന്ന ു നൂറ്റ ി അറുപത് വർഷങ്ങ ളെന്ന ഒരു “കാലം” കഴിഞ്ഞ
ഉണ്ട ായ കിഴക്ക ും പടിഞ്ഞ ാറും എന്ന വിഭജനം, തെക്ക ും പടിഞ്ഞ ാ
മേലുള്ള ഒരു ജയം മുഖേന മുൻകൂട്ട ി സൂചിപ്പ ിക്ക പ്പെ ട്ട ിരുന്ന ു.
അതിനുമുമ്പ ുണ്ട ായ ഒരു ഏറ്റ ുമുട്ട ലിൽ അന്തേ ്യ ാനിക്ക ് കിഴക്ക ൻ റോ
അഗസ്റ്റ സിനു പടിഞ്ഞ ാറും നൽകിയിരുന്ന ു; അതുകൊണ്ട ് ആക ്ടിയം
കിഴക്ക ും പടിഞ്ഞ ാറും ഒന്ന ിച്ച ു കൊണ്ട ുവന്ന ു, എന്ന ാൽ ഒരു
“കാലത്തേ ക്ക ു” മാ്ര തം.

ക്രി.മു. 31യും 330വും

യേശു എപ്പോഴും ആരംഭത്തെ ഉപയോഗിച്ചാണ് അവസാനത്തെ ദൃഷ്ടാന്തമാക്കുന്നത്; അതിനാൽ ക്രി.മു. 31-ലെ ആക്റ്റിയത്തിന്റെ വിജയം, ക്രി.വ. 330-ൽ സാമ്രാജ്യം കിഴക്കും പടിഞ്ഞാറുമായി വിഭജിക്കപ്പെട്ടതിന്റെ പ്രതിരൂപമായി നിലകൊള്ളുന്നു. ക്രി.മു. 31-ലെ ആക്റ്റിയം, ക്രി.വ. 330-ൽ സമാപിച്ച 360 വർഷങ്ങളുടെ ഒമേഗയുടെ ആൽഫ ആയിരുന്നു. ക്രി.മു. 31-വും ക്രി.വ. 330-വും രണ്ടും ദാനിയേൽ പതിനൊന്നാം അദ്ധ്യായത്തിലെ പതിനാറും നാൽപ്പത്തിയൊന്നും വാക്യങ്ങളിൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന, ഉടൻ വരാനിരിക്കുന്ന ഞായറാഴ്ച നിയമത്തിന്റെ പ്രതിരൂപങ്ങളാണ്.

മറ്റൊരു പ്രതീകം

തെക്കിന്റെയും പടിഞ്ഞാറിന്റെയും ക്ലിയോപാട്രയോടു ചേർന്നുനിന്ന റോമിലെ ആന്റണി, മൃഗത്തിന്റെ പ്രതിമയുടെ ഇരട്ടസംയുക്തത്തിനുള്ളിലെ ത്രിവിധ സഖ്യത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. ക്രൂശും ഞായറാഴ്ചനിയമത്തോടും, അതിനാൽ ആക്ടിയത്തോടും 330-നോടും യോജിച്ചുനിൽക്കുന്നു. ക്രൂശിൽ, സഭയും രാജ്യവും തമ്മിലുള്ള ഇരട്ടസംയുക്തം, ക്രിസ്തുവിനെ കൊലപ്പെടുത്തുന്നതിനായി റോമിനോടു (രാജ്യം) ചേർന്ന യഹൂദന്മാർ (ദൂഷിതസഭ) മുഖേന പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നു. ക്രൂശിലെ ഈ സംയുക്തത്തിലെ മൂന്നാമത്തെ പങ്കാളി, “പിതാവിന്റെ പുത്രൻ” എന്നു അർത്ഥമാക്കുന്ന പേരുള്ള വ്യാജക്രിസ്തുവായ ബറബ്ബാസിനാൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നു. യഥാർത്ഥ പ്രവാചകനായ ക്രിസ്തുവിനോടു വിരുദ്ധമായി നോക്കുമ്പോൾ, ബറബ്ബാസ് പ്രതീകാത്മകമായി ഒരു വ്യാജപ്രവാചകനാണ്. റോം ആന്റണിയായിരുന്നു; തെക്കും പടിഞ്ഞാറും ആയിരുന്ന ക്ലിയോപാട്ര യഹൂദന്മാരെയും ബറബ്ബാസിനെയും പ്രതിനിധീകരിച്ചു.

്ര കൂശും കർമ്മേ ൽപർവതത്ത ിലെ ഏലീയാവിനോടു സംഗതമാകുന്ന ു;
അവിടെ തിരഞ്ഞെ ടുപ്പ ് യഥാർത്ഥ ്ര പവാചകൻ ആരെന്ന ും വ്യ ാജ
്ര പവാചകൻ ആരെന്ന ും സംബന്ധ ിച്ച തായിരുന്ന ു. അന്ന ത്തെ വ്യ ാജ
്ര പവാചകൻ ഇരട്ട ്ര പതീകമായിരുന്ന ു; അതായത് ബാൽ്ര പവാചകന്മ ാരും
തോപ്പ ിലെ പുരോഹിതന്മ ാരും. ബാൽ ഒരു പുരുഷദേവനാണ്; തോപ്പ ിലെ
പുരോഹിതന്മ ാർ സ്്ര തീദേവതയായ അഷ്ട ാരോത്തെ ്ര പതിനിധീകരിച്ച ു.
്ര കൂശിങ്ക ൽ ഉണ്ട ായിരുന്ന യെഹൂദന്മ ാർ സ്്ര തീദേവതയായ

അഷ്ട ാരോത്ത ായിരുന്ന ു; ദുഃഖങ്ങ ളുടെ മനുഷ്യ ന്റെ
കപട്പ്രതിരൂപമായിരുന്ന ബറബ്ബ ാസ് പുരുഷദേവനായ ബാൽ ആയിരുന്ന ു.

ക്ലിയോപാട്രാ തെക്കിന്റെ രാജ്ഞിയും പടിഞ്ഞാറിന്റെ രാജ്ഞിയും ആയിരുന്നു. ആന്റണി, ജൂലിയസിന്റെ വധത്തിന് പ്രതികാരം ചെയ്യാമെന്ന് സത്യപ്രതിജ്ഞ ചെയ്ത ത്രിമുഖ ട്രയൂംവിരേറ്റിന്റെ ഒരു ഭാഗമായി, റോമിന്റെ പ്രതിരൂപമായിരുന്നു. ഇരുപത്തിമൂന്ന് മുറിവുകളാൽ സംഭവിച്ച ജൂലിയസിന്റെ മരണം, ദാനിയേൽ പതിനൊന്നിന്റെ നാൽപ്പതാം വാക്യത്തിന്റെ നിവർത്തിയായി, 1798-ൽ പാപ്പത്വത്തിന് ഉണ്ടായ മാരകമുറിവിനെ പ്രതിനിധീകരിച്ചു. ആക്റ്റിയത്തിൽ അഗസ്റ്റിൻ ആ മാരകമുറിവിന്റെ സൗഖ്യത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. ആന്റണിയും ക്ലിയോപാട്രായും മരിക്കുമ്പോഴാണ് ആ മുറിവ് സൗഖ്യമാകുന്നത്. ആന്റണിയും ക്ലിയോപാട്രായും, ഭൂമിമൃഗവും അതിന്റെ രണ്ടു കൊമ്പുകളും അടങ്ങുന്ന, ത്രിമുഖ പ്രവാചക സത്തയായ, അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകളിലെ മൃഗത്തിന്റെ പ്രതിമയെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. ആന്റണി ഒരു ഭാഗമാണ്; ക്ലിയോപാട്രാ മറ്റെ രണ്ടു ഭാഗങ്ങളെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. അത് ആന്റണിയുടെ റോമായാലും, ക്ലിയോപാട്രയുടെ ഈജിപ്തും ഗ്രീസുമായാലും, ബൈബിൾ പ്രവാചനത്തിലെ ആറാം രാജ്യം അവസാനിക്കുന്ന ഞായറാഴ്ചനിയമത്തിൽ അവ രണ്ടും ഒരുമിച്ചാണ് മരിക്കുന്നത്. പ്രവാചകപരമായി, ആന്റണിയോടുള്ള ബന്ധത്തിൽ ക്ലിയോപാട്രാ, സഭാകൗശലവും രാഷ്ട്രകൗശലവും കലർന്ന മിശ്രണമാണ്; അതിൽ സഭാകൗശലം രാഷ്ട്രകൗശലത്തെ വശീകരിക്കുകയും നിയന്ത്രിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

രണ്ടാം മരണത്തിന്റെ പ്രതിരൂപീകരണം

മറ്റൊരു പ്രവാചക തലത്തിൽ, ജൂലിയസ് സീസറുമായും മാർക്ക് ആന്റണിയുമായും ക്ലിയോപാട്രയ്ക്ക് ഉണ്ടായിരുന്ന ബന്ധം, റോമൻ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ സംസ്ഥാനകൗശലവുമായി ക്ലിയോപാട്രയുടെ സഭാകൗശലം രണ്ടു പ്രാവശ്യം ബന്ധത്തിലേർപ്പെടുന്നതിനെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. ദാനിയേൽ പതിനൊന്നാം അധ്യായത്തിലെ നാൽപ്പതാം വാക്യത്തിന്റെ നിവൃത്തിയായി, അവളുടെ ആദ്യ പ്രതീകാത്മക മരണമായ 1798-ൽ ജൂലിയസ് അവളെ വിട്ടുപോയി; തുടർന്ന്, ദാനിയേൽ പതിനൊന്നാം അധ്യായത്തിലെ നാൽപ്പത്തിയഞ്ചാം വാക്യത്തിന്റെ നിവൃത്തിയായി, ആക്റ്റിയത്തിൽ അവൾക്ക് സഹായിപ്പാൻ ആരും ഇല്ലാതെ അവൾ തന്റെ അവസാനം പ്രാപിക്കുന്നു. നാൽപ്പതാം വാക്യം സൌഖ്യമാക്കപ്പെടേണ്ട അവളുടെ ആദ്യ മാരകമുറിവിന്റെ ആൽഫ ആകുന്നു; നാൽപ്പത്തിയഞ്ചാം വാക്യത്തിന്റെ ഓമേഗായിടത്ത് അവൾ തന്റെ രണ്ടാമത്തെയും അന്തിമത്തെയും മരണം പ്രാപിക്കുന്നു.

പതിനാറാം വാക്യ ം മുതൽ ഇരുപത്ത ിരണ്ട ാം വാക്യ ം വരെയുള്ള നാലു
റോമൻ ശക്ത ികളെപ്പേ ാലെ തന്നേ , ബൈബിളിലെ ഒരു ്രപതീകമായി
ക്ല ിയോപാ്രടയ്ക്ക ും സന്ദ ർഭത്തെ ആ്രശയിച്ച ് ഒന്ന ിലധികം അർത്ഥ

ഉണ്ട ് . രാജകീയ പിന്ത ുണ നീക്ക ിക്ക ളയപ്പെ ട്ട പ്പോ ാൾ യുലിയസ് അവളെ
1798-ൽ വിട്ട ുപോയി; തുടർന്ന ് ഞായറാഴ്ച നിയമസമയത്ത ് അവളുടെ
മാരകമുറിവ് സൗഖ്യ മാകുന്ന ു; എന്ന ാൽ വെളിപ്പ ാട് പതിനേഴിലെ പത്ത ്
രാജാക്ക ന്മ ാർ ഒടുവിൽ അവളെ തീകൊണ്ട ് നശിപ്പ ിക്ക ുന്ന ു, അപ്പോ ാൾ
അവൾ തന്റെ രണ്ട ാമത്തെ യും അന്ത ിമത്തെ യും മരണത്തെ നേരിടുന

ഫറവോന്റെ ഈജിപ്റ്റിലെ നാസ്തികതയാലും ഗ്രീസിന്റെ മതദർശനത്താലും പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്ന ഇരട്ടസ്വഭാവത്തിന്റെ ഒരു പ്രതീകമാണ് ക്ലിയോപാത്ര. അവളുടെ ഈ ഇരട്ടസ്വഭാവം ഈജിപ്റ്റിന്റെ രാഷ്ട്രീയകൗശലത്തെയും ഗ്രീസിന്റെ സഭാകൗശലത്തെയും പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. ഗ്രീക്ക് മതദർശനം ഗ്രീക്ക് ദേവതയായ അഥീനയാൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നു; പാർത്തെനോൺ എന്നു വിളിക്കപ്പെട്ട അവളുടെ ക്ഷേത്രത്തിൽ അവളെ പ്രതിമയായി പ്രതിഷ്ഠിച്ചിരുന്നതായിരുന്നു. അഥീന ജ്ഞാനത്തിന്റെ പ്രതീകമാണ്; സ്ത്രീയായതിനാൽ അവൾ ദൈവീയ വിദ്യാഭ്യാസത്തോടുള്ള വിപരീതതയിൽ മനുഷ്യവിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ഒരു മതത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു.

യുണൈറ്റഡ് സ്റ്റേറ്റ്സിന്റെ രണ്ട് കൊമ്പുകൾ റിപ്പബ്ലിക്കാനിസവും പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റിസവും ആകുന്നു; ഫ്രാൻസിൽ അവയെ യഥാക്രമം മിസ്രയീമും സൊദോമും ആയി പ്രതീകീകരിച്ചിരുന്നു. മിസ്രയീം സംസ്ഥാന-കൗശലമാണ്, സൊദോം സഭാ-കൗശലമാണ്; അതിനാൽ റിപ്പബ്ലിക്കാനിസം മിസ്രയീമിനോടും പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റിസം സൊദോമിനോടും യോജിക്കുന്നു. റിപ്പബ്ലിക്കാനിസം മിസ്രയീമാണ്; പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റിസം സൊദോമും ഗ്രീസും ആകുന്നു. മാനുഷിക വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ പ്രതീകം ഗ്രീക്ക് ദേവതയായ അഥീനയാണ്; അവളുടെ ദേവാലയം പാർഥനോൺ ആയിരുന്നു, അതിന്റെ ആധുനിക സമരൂപം ടെന്നസ്സിയിലെ നാഷ്വിൽ നഗരത്തിലുള്ള പാർഥനോൺ ദേവാലയത്തിൽ കാണപ്പെടുന്നു. യുണൈറ്റഡ് സ്റ്റേറ്റ്സിൽ സൺഡേ നിയമത്തിന്റെ സമയത്ത് റിപ്പബ്ലിക്കൻ കൊമ്പിനോടു ചേർന്നുനിൽക്കുന്ന അഴിമതിയുള്ള സഭയുടെ പ്രതീകം ക്ലിയോപാത്ര, അഷ്ടരോത്ത്, സലോമെ, സൊദോം എന്നിങ്ങനെ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നു.

ക്ല ിയോപാ്ര താ ഫറവോന്റെ നാസ ്തികതയെയും ്ര ഗീക്ക രുടെ മതത്തെ യും
്ര പതിനിധീകരിക്ക ുന്ന ു. നാസ ്തികതയുടെ തത്ത ്വ ചിന്ത യെ അനുഗമിക്ക
മതം ്ര ഗീക്ക ് വിദ്യ ാഭ്യ ാസത്ത ിന്റെ ആരാധനയാണ്. യേശു എല്ല ായ്പ്പ ാഴും
അന്ത ്യ ത്തെ ആരംഭത്തേ ാടുകൂടി ദൃഷ്ട ാന്ത ീകരിക്ക ുന്ന ു; തോട്ട ത്ത
ഭക്ഷ ിക്ക രുതെന്ന ് വിലക്ക പ്പെ ട്ട ിരുന്ന വൃക്ഷ ം നന്മ യും തിന്മ
വൃക്ഷ മായിരുന്ന ു; അത് സഹോദരി വൈറ്റ് "ഉന്ന ത വിദ്യ ാഭ്യ ാസം" എന്ന ു
വിളിക്ക ുന്ന ്ര ഗീക്ക ് തത്ത ്വ ചിന്ത യുടെ മതത്തെ ്ര പതിരൂപീകരിക്ക
്ര കിസ ്തുവിനും സാത്ത ാനുമിടയിലുള്ള മഹാവിവാദത്ത ിൽ യഥാർത്ഥ
വിദ്യ ാഭ്യ ാസത്ത ിന്റെ വികൃതവും കള്ള നിർമ്മ ിതവുമായ രൂപമായി
ക്ല ിയോപാ്ര തായുടെ ജ്ഞ ാനത്ത ിന്റെ ്ര ഗീക്ക ് മതത്തെ ഇത്

തിരിച്ച റിയുകയും പ്രാമുഖ്യ പ്പെ ടുത്ത ുകയും ചെയ്യ ുന്ന ു.

ടെന്നസ്സിയിലെ നാഷ്‌വിൽ “തെക്കിന്റെ അഥേന്സ്” എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്നു; ക്ലിയോപാട്രാ തെക്കിന്റെ അവസാനത്തെ അക്ഷരാർത്ഥത്തിലുള്ള രാജ്ഞിയായിരുന്നു. തെക്കിന്റെ ഈ അവസാന രാജ്ഞി, നാസ്തിക ഫ്രാൻസിലൂടെ നിറവേറ്റപ്പെട്ട, തുടർന്നുവരുന്ന ആദ്യ ആത്മീയ തെക്കിന്റെ രാജാവിനെ മുൻസൂചിപ്പിച്ചു. നാസ്തിക ഫ്രാൻസ്, ടെന്നസ്സിയിലെ നാഷ്‌വിലിൽ—“തെക്കിന്റെ അഥേന്സ്” എന്നറിയപ്പെടുന്ന സ്ഥലത്ത്—ദേവിയായ അഥീനയ്ക്കുള്ള പാർത്തനോൻ ക്ഷേത്രം പ്രതീകാത്മകമായി പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്ന അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകളെ മുൻരൂപീകരിക്കുന്നു. ആ ക്ഷേത്രം നാഷ്‌വിലിലെ 2500 വെസ്റ്റ് എൻഡിലാണ് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. ഇരുപത്തഞ്ച് എന്ന സംഖ്യ, മത്തായി ഇരുപത്തഞ്ചിലെ മൂന്ന് ഉപമകളുടെ അടഞ്ഞ വാതിലിനെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. “തെക്ക്” എന്നും “പടിഞ്ഞാറ്” എന്നും ഇരുവിധത്തിലും രാജ്ഞിയായ ക്ലിയോപാട്രാ, തെക്കിന്റെ അഥേന്സിൽ തന്റെ “അവസാനം” പ്രാപിക്കുന്നു.

ആക്റ്റിയം, ക്ലിയോപാത്ര, ആഗസ്റ്റസ്, ആന്റണി എന്നിവയെക്കുറിച്ചുള്ള ഈ പരിഗണനകളോടെ നാം ദാനിയേൽ പതിനൊന്നാം അധ്യായത്തിലെ ഇരുപത്തിനാലാം വാക്യം മുതൽ മുപ്പതാം വാക്യം വരെ വീണ്ടും മടങ്ങിവരുന്നു. ഒരുപക്ഷേ, അവർ ഒരേ മേശയിൽ ഇരുന്നു അസത്യങ്ങൾ സംസാരിക്കുന്നു എന്നു പറയുന്ന ഭാഗമാണ് ഈ ഖണ്ഡത്തിലെ ഏറ്റവും അവ്യക്തമായ ഭാഗം.

> ഈ രണ്ടുരാജാക്കന്മാരുടെയും ഹൃദയങ്ങൾ ദോഷം പ്രവർത്തിപ്പാൻ ഉദ്ദേശിച്ചതായിരിക്കും; അവർ ഒരേ മേശയിൽ ഇരുന്നു ഭോഷ്കുകൾ സംസാരിക്കും; എങ്കിലും അത് സഫലമാകയില്ല; കാരണം അന്ത്യം ഇനിയും നിയമിക്കപ്പെട്ട സമയത്തായിരിക്കും. ദാനിയേൽ 11:27.

ആ വാക്യത്തിൽ നിയമിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സമയം 330 ആകുന്നു; അത് ഇരുപത്തിനാലാം വാക്യത്തിലെ “സമയത്തിന്റെ” അവസാനമാണ്. നിയമിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ആ സമയം, യുണൈറ്റഡ് സ്റ്റേറ്റ്സിനുവേണ്ടിയുള്ള സൺഡേ നിയമത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; അതുപോലെ ലോകത്തിനായുള്ള മനുഷ്യപരിശോധനാകാലത്തിന്റെ അവസാനത്തെയും അത് പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. സൺഡേ നിയമത്തിന് മുമ്പ്, ദോഷം ചെയ്യുവാൻ ഹൃദയങ്ങൾ നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ആ രണ്ടു രാജാക്കന്മാർ ഒരേ മേശയിൽ പരസ്പരം അസത്യങ്ങൾ പറയും. ദാനിയേൽ പതിനൊന്നിലെ പതിനാറും നാല്പത്തിയൊന്നും വാക്യങ്ങളിലെ സൺഡേ നിയമത്തിന് മുമ്പ്, രണ്ടു രാജാക്കന്മാർ ഒരേ മേശയിൽ അസത്യങ്ങൾ പറയും; എന്നാൽ അവരുടെ അസത്യങ്ങൾ വിജയിക്കയില്ല. പരസ്പരം അസത്യങ്ങൾ പറയുന്ന ആ രണ്ടു രാജാക്കന്മാർ ആര് ആകുന്നു? ആ ചിന്തയ്ക്ക് ഉത്തരം പറയുന്നതിന് മുമ്പ്, ഈ പരമ്പരയിൽ നാം മുമ്പ് പരിഗണിച്ചിട്ടുള്ള ചില പ്രതീകാത്മകതകളെ ഞാൻ വീണ്ടും ഓർമ്മിപ്പിക്കട്ടെ.

നാല് റോമൻ ഭരണാധികാരികൾ ഏത് സാഹചര്യത്തിൽ പരിഗണിക്കപ്പെടുന്നു എന്നതനുസരിച്ച് വിവിധ പ്രവാചക പ്രതീകങ്ങളെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. അവർ റോമൻ ഭരണാധികാരികളായിരുന്നാലും, ഒരു പ്രതീകമായി അവർ അടിസ്ഥാനപരമായി പുരാതന യെഹൂദാ സെല്യൂസിഡ് ആധിപത്യത്തിൽ നിന്ന് റോമരുടെ ആധിപത്യത്തിലേക്ക് മാറിച്ചെല്ലുന്ന പ്രവാചകചരിത്രത്തെയാണ് പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നത്.

പോംപെയ് ഒരു സേനാനായകനായിരുന്നു; അതിനുശേഷമുള്ള അടുത്ത മൂന്ന് റോമൻ ഭരണാധികാരികളും സീസർമാരായിരുന്നു. ഓഗസ്റ്റസിനോടുള്ള ബന്ധത്തിൽ ജൂലിയസ്, രണ്ട് ട്രയംവിറേറ്റുകളോടുകൂടിയ രണ്ട് ത്രിഗുണ ഐക്യങ്ങളെ പ്രതിനിധീകരിച്ചു; ഒന്നാമത്തെത് ഔദ്യോഗികമല്ലാത്തതും, രണ്ടാമത്തെത് ഔദ്യോഗികവുമായിരുന്നു. ചില സാഹചര്യങ്ങളിൽ ഈ നാല് ഭരണാധികാരികളും ഞായറാഴ്ചനിയമത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. പോംപെയ് മഹത്വമുള്ള ദേശം കീഴടക്കി; ഇരുപത്തിമൂന്ന് കുത്തേറ്റ മുറിവുകളാൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്ന ജൂലിയസ് ആദ്യദൂതനാണ്, കാരണം അവൻ ആദ്യ സീസറാണ്; കൂടാതെ അവൻ മൂന്നാം ദൂതനെ മുൻകൂട്ടി സൂചിപ്പിക്കുന്നു; അത് ടൈബീരിയസ് ആയിരുന്നു. ഞായറാഴ്ചനിയമമായ കുരിശിലെ ടൈബീരിയസും ഇരുപത്തിമൂന്നാൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നു; കാരണം ഇരുപത്തിമൂന്ന് ഏകീകരണത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; ദൈവികതയെ നമ്മുടെ മനുഷ്യസ്വഭാവത്തോടു ചേർക്കുന്നതിലുള്ള ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രവർത്തനത്തിലെ ഏറ്റവും അനിവാര്യ ഘടകങ്ങളിൽ ഒന്നാണ് കുരിശ്. അതുകൊണ്ട് ജൂലിയസും ടൈബീരിയസും, ഇരുപത്തിമൂന്നാൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്ന, ആദ്യത്തെയും മൂന്നാമത്തെയും സന്ദേശങ്ങളാകുന്നു.

ഹോളിവുഡ് പൗരാണിക അവതരണങ്ങളിൽ അവനെ പലപ്പോഴും ചിത്രീകരിക്കുന്നതുപോലെ ജൂലിയസ് ഒരു റോമാന്റിക് വ്യക്തിത്വമല്ലായിരുന്നു; അധികാരലാൽസയിൽ മുഴുകിയ, കരുണയില്ലാത്ത ഒരു മനുഷ്യനായിരുന്നു അവൻ. ടിബീര്യാസ് ജൂലിയസിനേക്കാൾ ദുഷ്ടനായിരുന്നു; അവന്റെ നിന്ദ്യത വചനത്തിൽ തന്നെയും പരാമർശിക്കപ്പെടുന്നു; എന്തെന്നാൽ ഹീബ്രു അക്ഷരമാലയിലെ അവസാന അക്ഷരം ഇരുപത്തിരണ്ടും ആദ്യ അക്ഷ ഒന്നുമാണ്. ആൽഫ ഓമേഗയെക്കാൾ ചെറുതാണ്; ടിബീര്യാസിന്റെ നിന്ദ്യത ഹീബ്രു അക്ഷരമാലയിലെ അവസാന അക്ഷരമായ ഇരുപത്തിരണ്ടാം വചനത്തിലാണു സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്; ജൂലിയസും ടിബീര്യാസും പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന ആ രണ്ടു നിന്ദ്യ പുരുഷന്മാരുടെ ഇടയിൽ ഔഗുസ്തൂസ് ഉണ്ടായിരുന്നു. ഔഗുസ്തൂസ് റോമിന്റെ ശക്തിയുടെയും മഹത്വത്തിന്റെയും പ്രതാപത്തിന്റെയും ഉന്നതശിഖരത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. ഒന്നാമത്തെയും മൂന്നാമത്തെയും സന്ദേശങ്ങൾക്കു വിരുദ്ധനായതിനാൽ, കലാപത്ത ഒരു പ്രതീകമായ പതിമൂന്നാം അക്ഷരത്തിലൂടെയാണ് അവൻ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നത്. റോമിന്റെ ചരിത്രത്തിലെ ഏറ്റവും

പ്രസിദ്ധ മായ കലാപമായ ആന്റണിയുടെയും ക്ല ിയോപാട്രയുടെയും കലാപത്തെ അടിച്ച മർത്ത ിക്കൊ ാണ്ട ാണ് ഔഗുസ ്തൂസ് തന്റെ രാജ്യ ം ഉറപ്പ ിച്ച ത്.

ഓഗസ്റ്റസ് എന്നത് മൂന്നാമത്തെ തടസ്സത്തെ ജയിച്ച റോമൻ ശക്തിയാണ്; അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതിനാൽ അവൻ ഞായറാഴ്ച നിയമത്തെ പ്രതിനിധീകരിച്ചു; കൂടാതെ വെളിപ്പാട് പുസ്തകം പതിമൂന്നാം അധ്യായത്തിലെ കലാപത്തിന്റെ നാൽപ്പത്തിരണ്ടു പ്രതീകാത്മക മാസങ്ങൾക്കിടെ ആധിപത്യം നടത്തുന്ന റോമൻ ശക്തിയുമാണ്. ഞായറാഴ്ച നിയമത്തിന് മുമ്പായി സ്ഥാപിക്കുമ്പോൾ, പൊംപെയ് ഒരേസമയം 1798-നും 1989-നും തുല്യനാകുന്നു; ഇതുവഴി, പതിനൊന്നാം അധ്യായത്തിലെ പത്താം വാക്യത്തിന്റെ നിവൃത്തിയായി, ക്രി.മു. 219 മുതൽ 217 വരെ നടന്ന നാലാമത്തെ സിറിയൻ യുദ്ധം അവസാനിപ്പിച്ച ആന്റിയോക്യസ് മാഗ്നസിന്റെ പ്രതീകമായി പൊംപെയ് മാറുന്നു. തുടർന്ന് ജൂലിയസ് സീസർ പതിനൊന്നും പന്ത്രണ്ടും വാക്യങ്ങളോടും അതിരുരേഖയിലെ യുദ്ധത്തോടും, അഥവാ ക്രി.മു. 217-ലെ റാഫിയാ യുദ്ധത്തോടും സമന്വയിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. അവിടെ ജൂലിയസും ആന്റിയോക്യസ് മാഗ്നസാണ്; അതുപോലെ തന്നെ പതിനഞ്ചാം വാക്യത്തിലെ പാനിയം യുദ്ധത്തിൽ ഓഗസ്റ്റസ് സീസറും ആന്റിയോക്യസ് മാഗ്നസാണ്. തുടർന്ന് പതിനാറാം വാക്യത്തിൽ ടിബെരിയസ് ഞായറാഴ്ച നിയമമാണ്; എന്നാൽ അവിടെ അവൻ ആന്റിയോക്യസ് മാഗ്നസ് അല്ല, കാരണം അവിടെ അവൻ പൊംപെയ് ആണ്; എന്തെന്നാൽ യേശു എല്ലായ്പ്പോഴും അവസാനത്തെ ആദിയാൽ ചിത്രീകരിക്കുന്നു. ആ വാക്യം സെല്യൂസിഡ് സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ അവസാനത്തെ അടയാളപ്പെടുത്തുന്നു; അത് ബൈബിൾ പ്രവചനത്തിലെ ആറാമത്തെ രാജ്യമായ അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകളുടെ അവസാനത്തെ പ്രതിരൂപീകരിക്കുന്നു.

റോമിലെ നാലു ഭരണാധികാരികളുമായി ബന്ധ പ്പെ ട്ട ് ഇനിയും കൂടുതൽ സമന്വ യങ്ങ ൾ സ്ഥ ാപിക്ക പ്പെ ടേണ്ട തുണ്ട ്; ആ രേഖ നാൽപ്പ താം വചനത്ത ിന്റെ മറഞ്ഞ ിരിക്ക ുന്ന ചരിത്രത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്ക ു ഇരുപത്ത ിമൂന്ന ാം വചനത്ത ിലെ മക്ക ബായരുടെ രേഖയും നാൽപ്പ താം വചനത്ത ിന്റെ മറഞ്ഞ ിരിക്ക ുന്ന ചരിത്രത്തെ ദൃഷ്ട ാന്ത ീകരിക്ക തുടർന്ന ് ഇരുപത്ത ിനാലാം വചനത്ത ിൽ, ജാതീയ സാമ്രാജ്യ ത്വ റോം എന്ന കഥ ഒരു കാലയളവിലൂടെ—മുന്ന ൂറ്റ ി അറുപത് വർഷങ്ങ ൾ—പ്രതിനിധീകരിക്ക പ്പെ ടുന്ന ു. ഇരുപത്ത ിനാലാം വചനത്ത നിന്ന ് മുപ്പ താം വചനത്തോ ാളം പ്രതിനിധീകരിക്ക പ്പെ ട്ട ിരിക്ക ുന്ന റോമിന്റെ ചരിത്രരേഖയും നാൽപ്പ താം വചനത്ത ിന്റെ മറഞ്ഞ ിരിക്ക ുന്ന ചരിത്രത്ത ിന്റെ ഒരു ദൃഷ്ട ാന്ത മാണ്. മുപ്പ ത്തെ ാന്ന ാം വചനത്ത ിൽ അവസാനിക്ക ുന്ന ു; അപ്പേ ാൾ വിഷയം ജാതീയ റോമിൽ നിന്ന ് പാപ്പ ാ റോമിലേക്ക ു മാറുന്ന ു. ജാതീയ റോം ഇപ്പേ ാഴും ആ വചനത്ത ിൽ നിലനിൽക്ക ുന്ന ു; എങ്ക ിലും അവിടെ അത് ബൈബിൾ പ്രവചനത്ത ിലെ നാലാമത്തെ രാജ്യ മെന്ന നിലയിൽ അല്ല , 538-ൽ പാപ്പ ത്വ ത്തെ

സിംഹാസനത്ത ിൽ ഇരുത്ത ിയ രാഷ്ട്രീയ ശക്ത ിയെന്ന നിലയിലാണ് പ്രതിനിധീകരിക്ക പ്പെ ടുന്ന ത്. 538-ൽ പാപ്പ ത്വ ം ഒരു ഞായറാഴ്ച നിയമം പാസാക്ക ി; അതിനാൽ മുപ്പ ത്തെ ാന്ന ാം വചനം പതിനാറും നാൽപ്പ ത്തെ ാന്ന ും വചനങ്ങ ളുമായി സമന്വ യപ്പെ ടുന്ന ു. ഇരുപത്ത ി വചനം ആക്റ്റ ിയം യുദ്ധ ത്തെ യും ആ രേഖയുമായി ബന്ധ പ്പെ ട്ട ിരിക്ക ു ചരിത്രത്തെ യും പരിചയപ്പെ ടുത്ത ി.

ഇരുപത്തിനാലാം വാക്യം, അന്യജാതിയായ റോം മൂന്നു നൂറ്റി അറുപത് വർഷത്തേക്ക് പരമാധികാരത്തോടെ ഭരിക്കാൻ ആരംഭിച്ച കാലത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു; പിന്നെ മുപ്പത്തൊന്നാം വാക്യത്തിൽ പാപ്പാധിപത്യ റോം ആയിരത്തി ഇരുനൂറ്റി അറുപത് വർഷത്തേക്ക് പരമാധികാരത്തോടെ ഭരിക്കാൻ ആരംഭിക്കുന്നു. രേഖയുടെ ആരംഭവും അവസാനവും ക്രിസ്തുവിന്റെ ഒപ്പുമുദ്ര വഹിക്കുന്നു — ആൽഫയും ഒമേഗയും. ഈ വാക്യങ്ങളിൽ മാർക്ക് ആന്റണി, ക്ലിയോപാട്ര, ഔഗുസ്തസ് സീസർ എന്നിവരുടെ ചരിത്രം നമുക്കു കാണുന്നു. പതിനാറാം വാക്യത്തിൽ അന്യജാതിയായ റോം ക്രി.മു. 65-ൽ സെല്യൂസിഡ് സാമ്രാജ്യത്തെ കീഴടക്കി, തുടർന്ന് ക്രി.മു. 63-ൽ യെഹൂദയെയും കീഴടക്കി. ക്രി.മു. 31-ലെ ആക്ടിയത്തിന്റെ മൂന്നാമത്തെ തടസ്സം, ക്രി.മു. 65-ലെ സെല്യൂസിഡുകാരുടെ ആദ്യ തടസ്സങ്ങളാൽ മുൻരൂപീകരിക്കപ്പെട്ടതുപോലെ, ഈജിപ്ത് രാജ്യത്തിന്റെ അവസാനത്തെ തിരിച്ചറിഞ്ഞു. വീണ്ടും, ആദ്യനും അന്ത്യനും ആയവന്റെ ഒപ്പുമുദ്ര നാം കാണുന്നു. ക്രി.മു. 65 മൂന്ന് തടസ്സങ്ങളിൽ ആദ്യത്തേതായിരുന്നു; അത് വടക്കൻ രാജാവിനെ കീഴടക്കുന്നതിനെ പ്രതിനിധീകരിച്ചു. ക്രി.മു. 31 മൂന്ന് തടസ്സങ്ങളിൽ മൂന്നാമത്തേതായിരുന്നു; അത് തെക്കൻ രാജാവിനെ കീഴടക്കുന്നതിനെ പ്രതിനിധീകരിച്ചു. മൂന്ന് തടസ്സങ്ങളിൽ നടുവിലുള്ള തടസ്സമായ യെഹൂദയിൽ, ക്രി.മു. 63-ൽ പൊംപെയ് എത്തിച്ചേരുമ്പോൾ യെരൂശലേമിന്റെ മതിലുകൾക്കുള്ളിൽ ആഭ്യന്തരയുദ്ധം നടക്കുകയായിരുന്നു. രണ്ടാമത്തെ തടസ്സം കലാപത്തിന്റെ ഒരു പ്രതീകമാണ്.

538-ൽ, പാപ്പ ാ റോമിന് എതിരായ മൂന്ന ാമത്തെ തടസ്സ ം റോം നഗരത്ത ിൽ നിന്ന ് നീക്ക ിക്ക ളയപ്പെ ട്ട ു. ആ തടസ്സ ം ഗോത്ത ുക്ക ളായിരുന്ന ു; അ തന്നെ യാണ് ബൈബിൾ പ്രവചനത്ത ിലെ അഞ്ച ാമത്തെ രാജ്യ ം ആരംഭിച്ച ത്—നാലാമത്തെ രാജ്യ ം അവസാനിച്ച അതേ സ്ഥ ലത്ത ്. നാലാമത്തെ രാജ്യ ം അതിന്റെ മൂന്ന ാമത്തെ തടസ്സ ത്ത ിൽ ആരംഭിച്ച തുപോലെ തന്നേ , സെല്യ ൂസിഡ് രാജ്യ ത്ത ിന്റെ ആദ്യ ത്തെ തടസ്സ ത്ത ിൽ മുൻകൂട്ട ി പ്രതിരൂപീകരിക്ക പ്പെ ട്ട തുപോലെ, മിസ്രയീമിന്റെ രാജ്യ ം പരാജയപ്പെ ടുത്ത ി. ഇത് ഇരുപത്ത ിനാലാം വചനത്ത ിൽ നിന്ന ് മുപ്പ താം വചനത്തേ ാളം കാണപ്പെ ടുന്ന പ്രവചനസാക്ഷ ്യ ം, നാല പ്പതാം വചനത്ത ിന്റെ ഗൂഢചരിത്രത്ത ിലും സ്ഥ ാനം നേടേണ്ട ഒരു രേഖയെ പ്രതിനിധീകരിക്ക ുന്ന ുവെന്ന ് തിരിച്ച റിയിക്ക ുന്ന ു. ഈ കാരണംകൊണ്ട മാർക്ക ് ആന്റണി, ക്ല ിയോപാട്ര, ജൂലിയസ് സീസർ, പോംപേ, ഓഗസ്റ്റ സ് സീസർ എന്ന ിവർ പ്രതിനിധീകരിക്ക ുന്ന വിവിധ പ്രവചനാത്മ ക

ബന്ധ ങ്ങ ൾ പരിഗണിക്ക ുന്ന ത് അത്യ ാവശ്യ മാണ്.

അവർ ഒരേ മേശയിൽ ഇരുന്നു അസത്യങ്ങൾ സംസാരിക്കുമ്പോൾ, ഇരുപത്തിനാലാം വാക്യം മുതൽ മുപ്പതാം വാക്യം വരെയുള്ള ഭാഗത്തിലെ ഏറ്റവും അവ്യക്തമായ ഭാഗവും അങ്ങനെയല്ലോ?

> ഈ രണ്ടുരാജാക്കന്മാരുടെയും ഹൃദയങ്ങൾ ദോഷം പ്രവർത്തിപ്പാൻ ഉദ്ദേശിച്ചതായിരിക്കും; അവർ ഒരേ മേശയിൽ ഇരുന്നു ഭോഷ്കുകൾ സംസാരിക്കും; എങ്കിലും അത് സഫലമാകയില്ല; കാരണം അന്ത്യം ഇനിയും നിയമിക്കപ്പെട്ട സമയത്തായിരിക്കും. ദാനിയേൽ 11:27.

ഉറിയാ സ്മിത്ത് ആ രണ്ടു രാജാക്കന്മാരെ മാർക്ക് ആന്റണിയും ഔഗുസ്തസ് സീസറും ആണെന്ന് തിരിച്ചറിയുന്നു.

> "ഇരുപത്തിയേഴാം വാക്യം ഉദ്ധരിക്കപ്പെട്ടു"
>
> "ആന്റണിയും സീസറും മുമ്പ് സഖ്യത്തിലായിരുന്നു. എങ്കിലും സൗഹൃദത്തിന്റെ മറവിൽ അവർ ഇരുവരും സർവ്വാധിപത്യത്തിനായി മോഹിക്കുകയും കുതന്ത്രങ്ങൾ ആസൂത്രണം ചെയ്യുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. പരസ്പരത്തോടുള്ള ആദരവും സൗഹൃദവും സംബന്ധിച്ച അവരുടെ പ്രഖ്യാപനങ്ങൾ കപടന്മാരുടെ ഉച്ചാരണങ്ങളായിരുന്നു. അവർ ഒരേ മേശയിൽ ഇരുന്നു കള്ളം സംസാരിച്ചു. ആന്റണിയുടെ ഭാര്യയും സീസറിന്റെ സഹോദരിയുമായ ഒക്ടാവിയ, ആന്റണി അവളെ വിവാഹമോചനം ചെയ്ത സമയത്ത് റോമിലെ ജനങ്ങളോടു പ്രഖ്യാപിച്ചത്, സീസറും ആന്റണിയും തമ്മിലുള്ള ഐക്യത്തിന് അത് ഒരു ഉറപ്പായിരിക്കുമെന്ന പ്രത്യാശയാൽ മാത്രമാണ് താൻ അവനെ വിവാഹം ചെയ്യാൻ സമ്മതിച്ചതെന്ന് ആയിരുന്നു. എന്നാൽ ആ ആലോചന വിജയിച്ചില്ല. ഭിന്നത സംഭവിച്ചു; തുടർന്ന് ഉണ്ടായ സംഘർഷത്തിൽ സീസർ പൂർണ്ണമായി വിജയം കൈവരിച്ചു." Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 276.

ആന്റണിയുമായുള്ള തന്റെ വിവാഹം ഏകതV ത്ത ിനായുള്ള ഒരു (പതിജ്ഞ യായി (പവർത്ത ിച്ച ു എന്ന ു ഒക്ടേവിയ തിരിച്ച റിഞ്ഞ പ്പേ
അത് (കി.മു. 252-ഓടെ പ്ടൊളമി II ഫിലഡെൽഫസിന്റെ മകളായ ബെരെനൈസ് സെല്യ ൂസിദ് രാജാവായ ആന്റിയോക്യ സ് II തീയോസിനോടു നടത്ത ിയ ഹെല്ല നിസ്റ്റ ിക് കാലഘട്ട ത്ത ിലെ വിവാഹത്ത ിലൂടെ മുമ്പേ പതിനൊന്ന ാം അധ്യ ായത്ത ിൽ മുൻസൂചിപ്പ ിക്ക പ്പെ ട്ട ിരുന്ന വൈവാഹിക സഖ്യ ത്തെ തിരിച്ച റിഞ്ഞ
ഒക്ടേവിയയും ബെരെനൈസും നയത(ന്ത പരമായ വിവാഹങ്ങ ളെയോ, (പവചനപരമായി പറയുകയാണെങ്ക ിൽ, ഉടമ്പ ടികളെയോ (പതിനിധീകരിക്ക ുന്ന ു. അഞ്ച ാം വാക്യ ത്ത ിൽനിന്ന ് പത്ത ാം വാക്യ
തെക്ക ൻ രാജ്യ ത്തെ യും വടക്ക ൻ രാജ്യ ത്തെ യും തമ്മ ിലുള്ള നയത(ന്ത വിവാഹത്ത ിന്റെ ചരി(തം തിരിച്ച റിയുന്ന ു; കൂടാതെ മാർക്ക ്
ആന്റണിയും പിന്ന ീട് അഗസ്റ്റ സ് സീസർ എന്ന റിയപ്പെ ട്ട ഒക ്ടാവിയനും ആ
വിവാഹം (കമീകരിച്ച പ്പേ ാൾ, അവർ രാജ്യ ം കിഴക്ക ും പാശ്ച ാത്യ വുമായി

വിഭജിക്ക   ുകയും ചെയ ്തു.

ബ്രുണ്ടിസിയത്തിന്റെ ഉടമ്പടി (ക്രി.മു. 40) മാർക്ക് ആന്റണിയും ഒക്ടാവിയനും (പിന്നീട് ഓഗസ്റ്റസ്) തമ്മിൽ, ആഭ്യന്തരയുദ്ധത്തിനടുത്തെത്തിയ അവസ്ഥയ്ക്ക് ശേഷം രണ്ടാം ട്രയുമ്വിറേറ്റിലുണ്ടായ സംഘർഷങ്ങൾ പരിഹരിക്കുന്നതിനായി ചർച്ചകളിലൂടെ കൈവന്നൊരു ഒത്തുതീർപ്പായിരുന്നു. ഇതിൽ റോമൻ പ്രദേശങ്ങൾ വിഭജിക്കപ്പെട്ടു (ആന്റണിക്ക് കിഴക്ക്, ഒക്ടാവിയന് പടിഞ്ഞാറ്), കൂടാതെ ആന്റണിയുടെ ഒക്ടാവിയയുമായുള്ള (ഒക്ടാവിയന്റെ സഹോദരി) വിവാഹം മുഖാന്തരം അത് ഉറപ്പിക്കപ്പെട്ടു. ക്രി.മു. 39-ൽ ആദ്യത്തെ അഞ്ചുവർഷത്തെ ട്രയുമ്വിറേറ്റിന്റെ കാലാവധി അവസാനിച്ചതോടെ, ആന്റണി 300-ത്തിലധികം കപ്പലുകളുമായി ഇറ്റലിയിലേക്ക് പുറപ്പെട്ടു; ആദ്യം അവയ്ക്ക് ബ്രുണ്ടിസിയത്തിൽ കരയിറങ്ങാൻ അനുമതി നിഷേധിക്കപ്പെട്ടതിനാൽ, അവസാനം അവ ടാരെന്റത്തിൽ നങ്കൂരമിട്ടു. ആന്റണിയുടെ സൈന്യം ഒക്ടാവിയന്റെ സൈന്യത്തോടും, അതുപോലെ ഒക്ടാവിയന്റെ സൈന്യം ആന്റണിയുടെ സൈന്യത്തോടും യുദ്ധം ചെയ്യാൻ വിമുഖത കാണിച്ചതിനാൽ ദീർഘകാല മധ്യസ്ഥശ്രമങ്ങൾ ഫലിച്ചശേഷം, ഒക്ടാവിയൻ അവിടെ അദ്ദേഹത്തെ കണ്ടുമുട്ടി. സെക്സ്റ്റസ് പോംപേയിനെതിരെ ഒക്ടാവിയനെ പിന്തുണയ്ക്കാൻ ആന്റണിയെ സമ്മതിപ്പിച്ചുകൊണ്ട്, ഒക്ടാവിയ മധ്യസ്ഥതയിൽ മുഖ്യപങ്ക് വഹിച്ചു. അവർ ട്രയുമ്വിറേറ്റ് മറ്റൊരു അഞ്ചുവർഷത്തേക്ക് (ക്രി.മു. 32 വരെ) പുതുക്കി; അതിൽ ആന്റണി, വാഗ്ദാനം ചെയ്ത സൈനികർക്കു പകരമായി ഒക്ടാവിയന് 120 കപ്പലുകൾ നൽകി (എന്നാൽ പിന്നീട് ഒക്ടാവിയൻ ആ സൈനികരെ തടഞ്ഞുവച്ചു).

ക്രി.മു. 32-ൽ ഈ രണ്ടു വൈരികളുടെയും ഇടയിൽ തുറന്ന വിച്ഛേദം സംഭവിച്ചു. പ്രചാരണപ്രവർത്തനങ്ങൾ, അന്തോണിയുടെ കിഴക്കോട്ടുള്ള ശ്രദ്ധാകേന്ദ്രണം (ക്ലിയോപാത്രയോടൊപ്പം), പാശ്ചാത്യത്തിൽ ഒക്റ്റേവിയന്റെ അധികാരസമാഹരണം എന്നിവ മൂലം അവരുടെ ബന്ധങ്ങൾ വഷളായിരുന്നു. ആക്ടിയത്തിനുമുമ്പ് അന്തോണി മുന്നോട്ടുവച്ച പിന്നീട് ഉണ്ടായ സമ്മേളനപ്രസ്താവങ്ങൾ ഒക്റ്റേവിയൻ നിരസിച്ചു.

വടക്കൻ രാജാവായ (അന്തിയോക്യസ്)നും തെക്കൻ രാജാവായ (പ്ടോളമി)നും തമ്മിലുള്ള നയതന്ത്രവിവാഹത്തിൽ വധുവിനെ നൽകിയത് തെക്കൻ രാജാവായിരുന്നു; ആന്റണി (കിഴക്ക്)യും ഒക്ടേവിയൻ (പടിഞ്ഞാറ്)യും തമ്മിലുള്ള നയതന്ത്രവിവാഹത്തിൽ വധുവിനെ നൽകിയത് പടിഞ്ഞാറായിരുന്നു. ഇരു നയതന്ത്രവിവാഹങ്ങളും പരാജയപ്പെട്ടു; ഒടുവിൽ, മകളെയോ സഹോദരിയെയോ നൽകിയ ശക്തി ഉടമ്പടി ലംഘിച്ച ശക്തിക്കു മേൽ വിജയം നേടി.

മൂന്നുപേരുടെ സാക്ഷ്യം

സെല്യ ൂസിദ് സാ്രമാജ്യ ത്ത ിന്റെ അന്ത ്യ ത്ത ിൽ, ഒരേ മേശയിൽ അസത്യ ങ്ങ ൾ്രപസ ്താവിക്ക പ്പെ ട്ട മൂന്ന ാമത്തെ ഒരു ഉടമ്പ ടി ഉണ്ട ്രകി.മു. 204-ൽ പ്ടോലമി IV ഫിലോപാതോറിന്റെ മരണത്ത ിനു ശേഷം പ്ടോലമൈക രാജ്യ ത്ത ിന്റെ ദുർബലതയെ ആന്റിയോകസ് III മാഗ്ന സ് ്രപയോജനപ്പെ ടുത്ത ിയപ്പേ ാൾ, ഇത് അഞ്ച ാമത്തെ സിറിയൻ യുദ്ധ ത്ത (്രകി.മു. 202–195) പശ്ച ാത്ത ലത്ത ിൽ സംഭവിച്ച ു. പ്ടോലമി V എപ്പ ിഫാനസ് (പ്ടോലമി V) ബാല്രപായത്ത ിൽ (ഏകദേശം 5–6 വയസ്സ ിൽ) സിംഹാസനമേറി; അതിനാൽ ഈജിപ ്ത് ്രപതിനിധി ഭരണാധികാരികളുടെ കീഴിലായി, ആഭ്യ ന്ത ര കലാപങ്ങ ൾക്ക ും ദേശീയ വിപ്ല വങ്ങ ൾക്ക ും ബ ഭീഷണികൾക്ക ും എളുപ്പ ം ഇരയായി.

പാനിയം യുദ്ധം (ക്രി.മു. 200) പോലുള്ള ജയങ്ങൾക്കുശേഷം, ആന്റിയോക്യസ് മാഗ്നസ് ഇതിനകം തന്നേ കോയ്ലെ-സിറിയ, പലസ്തീൻ, ഏഷ്യ മൈനർ എന്നിവിടങ്ങളിലെ പ്ടോളമെയിക് പ്രദേശങ്ങളുടെ വലിയൊരു ഭാഗം അധിനിവേശം നടത്തി കൈവശപ്പെടുത്തി കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ഈജിപ്തിനെ പൂർണമായി കീഴടക്കുന്നതിനുപകരം (അത് റോമിന്റെ ഇടപെടലിന് ഇടയാക്കാനുള്ള അപകടം ഉണ്ടായിരുന്നു; കാരണം ചില പ്രദേശങ്ങളിൽനിന്ന് അകന്നു നിൽക്കണമെന്ന് റോം അവനിൽ സമ്മർദം ചെലുത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു), അവൻ ഒരു “സംരക്ഷകൻ” എന്ന നിലയിൽ നയതന്ത്രപരമായ ഒരു വിവാഹസഖ്യം പിന്തുടർന്നു. ക്രി.മു. 197/195-ൽ, യുദ്ധം അവസാനിപ്പിച്ച സമാധാനസന്ധിയുടെ ഭാഗമായി, ആന്റിയോക്യസ് മാഗ്നസ് തന്റെ ബാല്യപ്രായത്തിലുള്ള മകൾ ക്ലിയോപാട്ര I സിറയെ (ക്ലിയോപാട്ര സിറ എന്നും വിളിക്കപ്പെടുന്നു) ബാലനായ പ്ടോളമി V-നോട് നിശ്ചയിക്കുകയും പിന്നീട് വിവാഹം കഴിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു (വിവാഹം ക്രി.മു. 193-ൽ റാഫിയയിൽ നടന്നു; അന്ന് പ്ടോളമിക്ക് 16 വയസ്സും ക്ലിയോപാട്രയ്ക്ക് 10 വയസ്സുമായിരുന്നു).

ഇത് ഉദാരമായൊരു നടപടി എന്ന നിലയിൽ അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടു: യുവ രാജാവിന്റെ കൂട്ടാളിയും “സംരക്ഷകനും” ആയി ആന്റിയോകസ് സ്വയം നിലകൊണ്ടു; ഏഷ്യയിലെ സ്വന്തമാക്കിയ നേട്ടങ്ങൾ നിലനിർത്തിക്കൊണ്ട് സമാധാനം ഉറപ്പാക്കി. ഈ വിവാഹം, തന്റെ മകളുടെ മുഖാന്തരം, ഈജിപ്തിന്മേൽ അദ്ദേഹത്തിന് പരോക്ഷ സ്വാധീനം നൽകി (അവൾ തന്റെ സെല്യൂസിഡ് വേരുകളോടു വിശ്വസ്തയായി തുടർന്നുകൊണ്ട് പ്റ്റോളമെയിക് രാജസഭയിൽ സിറിയാനുകൂലമായ ഒരു ശബ്ദമായി പ്രവർത്തിക്കുമെന്നായിരുന്നു അവന്റെ പ്രതീക്ഷ). എന്നാൽ ഈ തന്ത്രം പരാജയപ്പെട്ടു; ക്ലിയോപാത്ര സ്വന്തം പിതാവിനല്ല, ഭർത്താവിനെയും ഈജിപ്തിനെയും അനുകൂലമായി പിന്തുണച്ചതിനാൽ, ആന്റിയോകസിന്റെ ദീർഘകാല നിയന്ത്രണം തകരുകയുണ്ടായി. ഇത് ബ്രുണ്ടിസിയത്തിന്റെ ഉടമ്പടിയെ (ക്രി.മു. 40) പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നു; കൂടാതെ പല രീതികളിലും റോമൻ സംഭവങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരുന്നു.

യുദ്ധ സമീപാവസ്ഥ യ്ക്ക ് പിന്ന ാലെ മത്സ രാധികാരങ്ങ ളെ ബന്ധ ിപ്പ ിക്ക ുന്ന തിനായി ആന്റണി ഒക ്ടാവിയനെ (ഒക ്ടാവിയന്റെ

സഹോദരി) വിവാഹം ചെയ്തതുപോലെ, ആന്റിയോക്യസ് തന്റെ മകളെ പ്ടോളമി V-നോടു കല്യാണം കഴിപ്പിച്ചതിലൂടെ താൽക്കാലിക സമാധാനത്തെയും പ്രാദേശിക വിഭജനത്തെയും ഔപചാരികമാക്കി (വടക്കൻ ഭാഗങ്ങളിലെ കീഴടക്കങ്ങൾ സെല്യൂസിഡുകൾ നിലനിർത്ത തെക്കൻ ഭാഗമായ ഈജിപ്ത് പ്ടോളമി കൈവശം വെച്ചു).

കുടുംബബന്ധങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ആന്റിയോകസ് ശിശു-രാജാവായ പ്ടോളമി V-ന്റെ മേൽ യാഥാർത്ഥ്യത്തിൽ ഒരു രക്ഷാധികാരിയെപ്പോലെ പ്രവർത്തിച്ചു; അതുപോലെ തന്നേ, അധികാരശൂന്യതകളുടെയോ പരസ്പര മത്സരങ്ങളുടെയോ നടുവിൽ ഒക്ടാവിയൻ (ട്രയംവിരേറ്റുമായി കൂടി) തങ്ങളെ സ്ഥാപിച്ചു. ഇരു സാഹചര്യങ്ങളിലും, “ശക്തനായ” വ്യക്തി (ആന്റിയോകസ്/ഒക്ടാവിയൻ) ബന്ധുത്വത്തിന്റെ മുഖേന ദുര്ബലനായ എതിർപക്ഷത്തിന്മേൽ സ്വാധീനലാഭം നേടാൻ ശ്രമിച്ചു. ഇരു ക്രമീകരണങ്ങളും അല്പകാല സ്ഥിരത കൊണ്ടുവന്നുവെങ്കിലും, അടിയുറച്ച അവിശ്വാസം നിമിത്തം ദീർഘകാലത്തിൽ ‘വിജയിച്ചില്ല’—ക്ലിയോപാത്ര ഈജിപ്തിനോടായിരുന്നു അനുകൂലമായിരുന്നത് (അതുവഴി ആന്റിയോകസിനെ ദുർബലപ്പെടുത്തി), അതുപോലെ ആന്റണിയുടെ കിഴക്കോട്ടുള്ള ശ്രദ്ധ (ക്ലിയോപാത്ര VII) ഒക്ടാവിയനുമായുള്ള ബന്ധവിച്ഛേദത്തിലേക്ക് നയിച്ചു.

പ്രതിനിധികളുടെ കീഴിലുണ്ടായിരുന്ന പ്റ്റോളമി അഞ്ചാമന്റെ അപ്രാപ്തവയസ്സ്, ജൂലിയസ് സീസറിന്റെ മരണത്തിനുശേഷമുള്ള അസ്ഥിരതയെ (ട്രയുമ്വിറേറ്റ് രൂപീകരണത്തിനും അധികാരപ്പോരാട്ടങ്ങൾക്കും നയിച്ച അവസ്ഥയെ) സമാന്തരപ്പെടു ബെരെനീസിന്റെ അന്ത്യോക്യസുമായുള്ള വിവാഹം ദാനിയേൽ പതിനൊന്നിൽ സെല്യൂസിഡ് സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ ചരിത്രത്തിന്റെ ആരംഭത്തെ അടയാളപ്പെടുത്തി; അതുപോലെ അന്ത്യോക്യസ് മാഗ്നസിന്റെ മകളെ ഈജിപ്തിലെ ബാലരാജാവിനോടു വിവാഹം കഴിപ്പിച്ചതും സെല്യൂസിഡ് സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ അവസാനത്തെ അടയാളപ്പെടുത്തി. മാർക്ക് ആന്റണിയുടെ ഒക്ടാവിയയുമായുള്ള വിവാഹബന്ധത്തിന്റെ അവസാനവും പ്റ്റോളമൈക് രാജ്യത്തിന്റെ അവസാനത്തെ അടയാളപ്പെടുത്തി. ദൈവത്തിന്റെ നിയമജനമായി യെഹൂദയുടെ അവസാനം ക്രൂശിൽ നടന്നു; ആ യെഹൂദ്യ രാജ്യം മക്കബ്യരോടും അവർ റോമാവുമായുണ്ടാക്കിയ സഖ്യത്തോടും കൂടെ ആരംഭിച്ചു. ഈ പ്രവാചക രേഖകളൊക്കെയും ദാനിയേൽ പതിനൊന്നാം അധ്യായത്തിലെ വിവരണത്തിനുള്ളിൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; അവയെല്ലാം നാല്പതാം വാക്യത്ത മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ചരിത്രത്തോടു യോജിച്ചു നിൽക്കുന്നു. അഞ്ച വാക്യത്തിൽ ആരംഭിക്കുന്നതു ബെരെനീസിന്റെ ഉടമ്പടിയോടെയാണ്; അത് അന്ത്യോക്യസ് ദി ഗ്രേറ്റിലേക്കും അവന്റെ മകൾ ക്ലിയോപാത്ര സിറയുടെ ഉടമ്പടിയിലേക്കും നയിക്കുന്നു; ഇത് ഇരുപത്തിമൂന്നാം വാക്യത്തിലെ മക്കബ്യരുടെ ചരിത്രത്തിൽ സംഭവിക്കുന്നു. സെല്യൂ വംശത്തിലെ അവസാനത്തവരിൽ ഒരാളായ അന്ത്യോക്യസ്

എപ്പ ിഫനേസിനെതിരായ അവരുടെ കലാപത്തെ അടിസ്ഥ ാനമാക്ക ി മക്ക ബ്യ ർ ഈ രേഖയുടെ ഭാഗമാകുന്ന ു.

ആറാമത്തെ സിറിയൻ യുദ്ധകാലത്ത്, ക്രി.മു. 168-ൽ അലക്സാണ്ട്രിയയ്ക്കു സമീപം ഈജിപ്റ്റിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ആന്തിയോക്യുസാണ് ആന്തിയോക്യുസ് എപ്പിഫാനസ്. ആന്തിയോക്യുസ് എപ്പിഫാനസ് ഈജിപ്റ്റിനെ അധിനിവേശം ചെയ്തിരുന്നു; അലക്സാണ്ട്രിയ പിടിച്ചടക്കുന്നതിനടുത്ത നിലയിലും ആയിരുന്നു. പ്റ്റോളമയിക് ഭരണാധികാരികൾ സഹായത്തിനായി റോമിനോടു അപേക്ഷിച്ചു. സെനറ്റിൽ നിന്നുള്ള അന്തിമശാസനം അറിയിക്കേണ്ടതിന്നു റോം പോപ്പില്ലിയസ് ലൈനാസിനെ (ചെറിയൊരു അനുയായിസംഘം മാത്രം കൂടെ—സൈന്യമൊന്നുമില്ലാതെ) അയച്ചു; ആന്തിയോക്യുസ് ഉടൻ തന്നെ ഈജിപ്റ്റിലും സൈപ്രസിലും നിന്നു പിന്മാറണം; അല്ലെങ്കിൽ റോമുമായി യുദ്ധത്തെ നേരിടേണ്ടിവരും. ആന്തിയോക്യുസ് കത്ത് സ്വീകരിച്ച ശേഷം തന്റെ ഉപദേശകരോടു ആലോചിക്കാനായി സമയം ആവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ, കർക്കശനും ഏകാധിപത്യസ്വഭാവിയെന്നും വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന പോപ്പില്ലിയസ് തന്റെ നടപ്പുവടി എടുത്ത് രാജാവിന്റെ കാലുകൾക്കു ചുറ്റും മണലിൽ ഒരു വട്ടം വരച്ചു. തുടർന്ന് അവൻ പ്രഖ്യാപിച്ചു: “നിങ്ങൾ ആ വട്ടത്തിൽ നിന്നു പുറത്തേക്കു കാൽവെക്കുന്നതിനു മുമ്പ്, സെനറ്റിന്റെ മുമ്പാകെ സമർപ്പിക്കേണ്ട മറുപടി എനിക്കു തരിക.”

അർത്ഥസൂചന വ്യക്തമായിരുന്നു; റോം മുന്നോട്ടുവെച്ച ആവശ്യങ്ങൾ അംഗീകരിക്കാതെ അന്ത്യോക്യൊസിന് ആ വൃത്തത്തിൽ നിന്ന് പുറത്തേക്കു പോകാൻ കഴിയില്ലായിരുന്നു—അതിൽ സമ്മതമില്ലാതെ അതു കടന്നുപോകുന്നതു യുദ്ധത്തെയാണ് സൂചിപ്പിക്കുക. മനംമടുത്തും അപമാനിതനുമായി അന്ത്യോക്യൊസ് അല്പസമയം മടിച്ചുനിന്നു; എന്നാൽ തുടർന്ന് വിധേയനാകാൻ സമ്മതിച്ച്, തന്റെ സൈന്യങ്ങളെ മിസ്രയീമിൽ നിന്ന് പിൻവലിക്കുകയും സിറിയയിലേക്കു മടങ്ങുകയും ചെയ്തു. നയതന്ത്രത്തിലെ ഈ ധീരകൃത്യം (റോമിന്റെ വളർന്നുവരുന്ന ശക്തിപ്രതിഷ്ഠയുടെ പിന്തുണയോടെ) ഒരു യുദ്ധവും കൂടാതെ തന്നേ പിൻമാറ്റം നിർബന്ധിതമാക്കി; അങ്ങനെ കിഴക്കൻ മദ്ധ്യധരണ്യസമുദ്രപ്രദേശത്തിലെ റോമിന്റെ ഉദയോന്മുഖ ആധിപത്യം അത് പ്രകടമാക്കി. “drawing a line in the sand” എന്ന പ്രയോഗത്തിന്റെ ഉത്ഭവമായി ഇതിനെ വ്യാപകമായി ഉദ്ധരിക്കാറുണ്ട് (യഥാർത്ഥത്തിൽ അത് ഒരു വൃത്തമായിരുന്നെങ്കിലും).

ദാനിയേൽ പതിനൊന്നാം അധ്യായത്തിലെ പതിനാലാം വാക്യത്തിൽ തന്നെ ഉയർത്തിക്കൊള്ളുന്നവനും വീഴുകയും ദർശനം സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ശക്തിയെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് വ്യാഖ്യാനത്തിൽ അന്ത്യോക്കസ് എപ്പിഫാനസും ഉൾപ്പെട്ടു.

> അന്നേ രങ്ങ ളിൽ തെക്ക ിന്റെ രാജാവിനെതിരെ അനേകർ എഴുന്നേ ൽക്ക ും; നിന്റെ ജനത്ത ിൽ നിന്ന ുള്ള കവർച്ച ക്ക ാർ ദർശ
> സ്ഥ ിരപ്പെ ടുത്ത ുവാൻ തങ്ങ ളെത്ത ന്നെ ഉയർത്ത ിക്കെ ാള്ള

അവർ വീഴും. ദാനിയേൽ 11:14.

ആന്റിയോകസ് IV എപിഫാനസ് ക്രി.മു. 175–164 കാലത്ത് ഭരിച്ചു; അവൻ പതിമൂന്ന് സെല്യൂസിഡ് രാജാക്കന്മാരിൽ എട്ടാമനായിരുന്നു. ഹെല്ലനിസ്റ്റിക് സംസ്കാരം അടിച്ചേൽപ്പിക്കുകയും ഗ്രീക്ക് മതാചാരങ്ങളുടെ കീഴിൽ തന്റെ സാമ്രാജ്യം ഐക്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നതായിരുന്നു അവന്റെ ലക്ഷ്യം. ക്രി.മു. 169-ൽ അവൻ ദേവാലയം കൊള്ളയടിച്ചു, യെഹൂദാചാരങ്ങൾ (പരിച്ഛേദന, ശബ്ബത്ത് ആചരണം, തോറാ പഠനം) നിരോധിച്ചു, അന്യദേവന്മാർക്കുള്ള യാഗങ്ങൾ നിർബന്ധിതമാക്കി. ക്രി.മു. 167 ഡിസംബറിൽ ദേവാലയത്തിലെ യെഹൂദന്മാരുടെ ഹോമയാഗപീഠത്തിന്റെ മുകളിലായി അവൻ ഒരു വിജാതീയ ബലിപീഠം (സ്യൂസിനുവേണ്ടിയുള്ളത്) സ്ഥാപിക്കുകയും, മറ്റു അശുദ്ധപ്രവൃത്തികളോടൊപ്പം ഒരു പന്നിയെ യാഗം കഴിക്കുകയും ചെയ്തു. ദേവാലയത്തിന്റെ വിശുദ്ധിയുടെയും ദൈവനിയമത്തിന്റെയും മേലുള്ള പരമാവധി ലംഘനമായി അതിനെ കണ്ട ഭക്തിനിഷ്ഠരായ യെഹൂദന്മാർക്ക് ഈ അശുദ്ധീകരണം സഹനത്തിന്റെ അവസാനപരിധിയായി. മോദെയീനിൽ നിന്നുള്ള ഒരു പുരോഹിതനായ മത്തത്യാസ് വിജാതീയ ദേവന്മാർക്കു യാഗം അർപ്പിക്കണമെന്ന സെല്യൂസിഡ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ കല്പന നിരസിക്കുകയും, മതഭ്രഷ്ടനായ ഒരു യെഹൂദനെയും ആ ഉദ്യോഗസ്ഥനെയും കൊന്നു, പിന്നെ തന്റെ പുത്രന്മാരോടുകൂടെ (പിന്നീട് മക്കബ്യർ എന്നറിയപ്പെട്ടവർ) മലകളിലേക്കു ഓടിപ്പോകുകയും ചെയ്തപ്പോൾ, അത് ഉടനടി പ്രതിരോധത്തിന് തീപിടിപ്പിച്ചു. ഇതുവഴി ക്രി.മു. 167–160 കാലത്ത് ഗറില്ലാ യുദ്ധവും കലാപവും ജ്വലിച്ചു; യെഹൂദാരാധന പുനഃസ്ഥാപിക്കുകയെന്ന ലക്ഷ്യത്തോടെ നടന്ന അതു, അവസാനം ക്രി.മു. 164-ൽ യൂദാസ് മക്കബെയുസിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ദേവാലയത്തിന്റെ പുനഃസമർപ്പണത്തിലേക്ക് (ഹാനുക്കാ) നയിച്ചു.

സെല്യൂസിഡ് സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ ആരംഭത്തിലും അവസാനത്തിലും, കിഴക്കും പടിഞ്ഞാറും അല്ലെങ്കിൽ വടക്കും തെക്കും എന്ന വിഭജനഘടകം ഉൾക്കൊണ്ടിരുന്ന ഒരു നയതന്ത്രവിവാഹം പ്രതിനിധീകരിച്ച ശ്രദ്ധേയമായൊരു ഉടമ്പടി ഉണ്ടായിരുന്നു. സെല്യൂസിഡ് സാമ്രാജ്യം ക്ഷയിച്ചുപോയപ്പോൾ, ആന്റിയോകസ് എപ്പിഫാനസ് ഉയർന്നുവരുന്ന റോമൻ ശക്തിയുടെ പ്രതീകമായി മാറുകയും മക്കബേയരുടെ രോഷത്തിന്റെ കേന്ദ്രബിന്ദുവാകുകയും ചെയ്യുന്നു. തുടർന്ന് ചരിത്രത്തിൽ, ദർശനം സ്ഥാപിക്കുന്ന പ്രവാചകപ്രതീകത്തിന്റെ കള്ളപ്രതിരൂപമായി അവൻ മാറുന്നു. പതിനൊന്നാം അധ്യായത്തിലെ ഇരുപത്തിരണ്ടാം വാക്യത്തിലുള്ള ശക്തി, നിയമത്തിന്റെ പ്രഭു തകർക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ തകർക്കപ്പെട്ടു.

> ഒരു പ്രളയത്തിന്റെ ഭുജങ്ങളാൽ അവർ അവന്റെ മുമ്പിൽനിന്ന് ഒഴുക്കിക്കൊണ്ടുപോകപ്പെടുകയും തകർന്നുപോകുകയും ചെയ്യും; അതെ, നിയമത്തിന്റെ പ്രഭുവും അതുപോലെ. ദാനീയേൽ 11:22.

ക്രിസ ്തുവിനു മുമ്പ ് 164-ൽ ആന്ത ിയോക്യ ാസ് എപ്പ ിഫാനസിന്റെ ഭരണം
അവസാനിച്ച ു; അത് ക്രിസ ്തുവിനു മുമ്പ ് ഏകദേശം ഇരുനൂറ് വർഷങ്ങ ൾക്ക
മുൻപായിരുന്ന ു, “ഉടമ്പ ടിയുടെ പ്രഭു” ക്രൂശിൽ “തകർക്ക പ്പെ ട്ട ു.” ഇവിടെ
ശ്രദ്ധ ിക്കേ ണ്ട ത് എന്തെ ന്ന ാൽ, ചരിത്രരേഖകളിൽ വ്യ ക്ത മായി
സാക്ഷ ്യ പ്പെ ടുത്ത ിയിരിക്ക ുന്ന വിധം, ഇരുപാർട്ട ികളും പരസ ്പരം വഞ്ച
പ്രവർത്ത ിച്ച ിരുന്ന ഒരു നയതന്ത്ര ഉടമ്പ ടി വിവാഹത്തോ ാടെയാണ്
സെല്യ ൂസിഡ് സാമ്രാജ്യ ം ആരംഭിക്ക ുകയും അവസാനിക്ക ുകയും ചെയ ്തത്.
ആന്ത ിയോക്യ ാസ് എപ്പ ിഫാനസിന്റെ ഭരണകാലത്ത ് മക്ക ബിയൻ
കലാപം ആരംഭിച്ച ു; അത് അമേരിക്ക ൻ വിപ്ല വത്ത ിന്റെ ഒരു
പ്രതിരൂപമായിരുന്ന ു. മക്ക ബിമാരുടെ ചരിത്രത്ത ിൽ, സെല്യ ൂസിഡ്
അധികാരം തള്ള ിക്ക ളയുന്ന തിനായുള്ള അവരുടെ പോരാട്ട ത്ത ിൽ
റോമുമായി ഉണ്ട ായ ഒരു പ്രധാനപ്പെ ട്ട ഉടമ്പ ടിയും ഉൾപ്പെ ട്ട ിരുന്ന ു. ആ
ഉടമ്പ ടിയെ തിരിച്ച റിയിക്ക ുന്ന വാക്യ ം, ഉടമ്പ ടി മേശയിൽ റോം
വഞ്ച നാപരമായി പ്രവർത്ത ിക്ക ുകയായിരുന്ന ുവെന്ന ും, അഥവാ
അസത്യ ങ്ങ ൾ പ്രസ ്താവിക്ക ുകയായിരുന്ന ുവെന്ന ും, നേരിട്ട ്
തിരിച്ച റിയിക്ക ുന്ന ു.

> അവനോടുകൂടെ ഉടമ്പടി ചെയ്തശേഷം അവൻ വഞ്ചനാപരമായി
> പ്രവർത്തിക്കും; അവൻ കയറിയുവരികയും അല്പജനത്തോടുകൂടെ
> ശക്തനായിത്തീരുകയും ചെയ്യും. ദാനിയേൽ 11:23.

നാല്പതാം വചനത്തിൽ പറയുന്ന അന്ത്യകാലത്തിനു മുമ്പുള്ള ഓരോ
പ്രവചനപരമായ വരിയും ഒരു ലംഘിക്കപ്പെട്ട ഉടമ്പടി ഉൾക്കൊള്ളുന്നു.
മുപ്പതാം വചനത്തിലെ “വിശുദ്ധ ഉടമ്പടി ഉപേക്ഷിക്കുന്നവർ” എന്ന
പ്രസ്താവനയെക്കുറിച്ച് അഭിപ്രായപ്പെടുമ്പോൾ, ഉറിയാ സ്മിത്ത് താഴെ
പറയുന്നവ രേഖപ്പെടുത്തുന്നു:

> “‘ഉടമ്പ ടിക്കെ തിരായ കോപം;’ അതായത്, വിശുദ്ധ തിരുവെഴുത്ത ുകൾ,
> ഉടമ്പ ടിയുടെ പുസ ്തകം. ഈ സ്വ ഭാവമുള്ള ഒരു വിപ്ല വം റോമിൽ
> നടപ്പ ിലാക്ക ി. റോമിനെ കീഴടക്ക ിയ ഹെറുലികൾ, ഗോത്ത ുകൾ,
> വാൻഡലുകൾ എന്ന ിവർ ആരിയൻ വിശ്വ ാസം സ്വ ീകരിച്ച ്
> കത്തോ ാലിക്ക ാ സഭയുടെ ശത്രുക്ക ളായി മാറി. ഈ മതവിരുദ്ധ തയെ
> നിർമ്മൂലനം ചെയ്യ ുന്ന തിനെന്ന പ്രത്യേ ക ഉദ്ദേ ശ്യ ത്തോ ാടെയാണ്
> ജസ്റ്റ ീനിയൻ പാപ്പ ാവിനെ സഭയുടെ തലവനായും മതഭ്രഷ്ട രെ
> തിരുത്ത ുന്ന വനായും പ്രഖ്യ ാപിച്ച ത്. ബൈബിൾ ഉടൻ തന്നെ സാധാരണ
> ജനങ്ങ ൾ വായിക്ക രുതാത്ത അപകടകരമായ ഒരു പുസ ്തകമായി
> കണക്ക ാക്ക പ്പെ ട്ട ു; എന്ന ാൽ തർക്ക ത്ത ിലുള്ള സകല ചോദ്യ ങ്ങ
> പാപ്പ ാവിന്റെ മുമ്പ ാകെ സമർപ്പ ിക്ക പ്പെ ടേണ്ട തായിരുന്ന ു. ഇങ്ങ
> ദൈവവചനത്ത ിന്മേ ൽ അപമാനം കൂമ്പ ാരമായി ചുമത്ത പ്പെ ട്ട ു.
> അങ്ങ നെതന്നെ , റോമിന്റെ ചക്രവർത്ത ിമാർ — അതിലെ കിഴക്ക ൻ
> വിഭാഗം ഇപ്പേ ാഴും നിലനിന്ന ുകൊണ്ട ിരുന്ന തായിരുന്ന ു — ഉടമ്പ ടി
> ഉപേക്ഷ ിച്ച ് മഹത്ത ായ വിശ്വ ാസത്യ ാഗം രൂപപ്പെ ടുത്ത ിയ
> റോമാസഭയുമായി ധാരണയിൽ ഏർപ്പെ ടുകയോ, അതിനെ
> അനുകൂലമായി അവഗണിക്ക ുകയോ ചെയ ്തു, ‘മതവിരുദ്ധ ത’യെ

> അടിച്ച മർത്ത ുന്ന തിനായി. എ.ഡി. 538-ൽ അന്ന ത്തെ റോമിന്റെ അധികാരം കൈവശം വച്ച ിരുന്ന ആരിയൻ ഗോത്ത ുകൾ പരാജയപ്പെ ടുന്ന തിലൂടെ പാപപുരുഷൻ തന്റെ ധാർഷ്ട്യ മുള്ള സിംഹാസനത്ത ിലേക്ക ു ഉയർത്ത പ്പെ ട്ട ു." Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 281.

ദാനിയേൽ പതിനൊന്നാം അധ്യായത്തിലെ അഞ്ചാം വാക്യം, പിന്നീടു വടക്കിന്റെ രാജാവിനാൽ ലംഘിക്കപ്പെട്ട ഒരു ഉടമ്പടിയുടെ പ്രതീകമായി തെക്കിന്റെ രാജാവ് ഒരു നയതന്ത്ര വധുവിനെ നല്കുന്ന ചരിത്രരേഖയെ തിരിച്ചറിയുന്നു. തെക്കിന്റെ രാജാവിന്റെ പ്രതികാരം, 1798-ൽ വടക്കിന്റെ പാപ്പാത്വരാജാവിനെതിരെ നാപ്പോളിയന്റെ ആത്മീയ തെക്കിന്റെ രാജാവിന്റെ പ്രതികാരത്തിന് ഒരു മാതൃകയായി നിന്നു. അഞ്ചാം വാക്യം മുതൽ ഒൻപതാം വാക്യം വരെ പ്രതിപാദിക്കുന്ന ലംഘിക്കപ്പെട്ട ഉടമ്പടി, നാപ്പോളിയന്റെ ലംഘിക്കപ്പെട്ട ടൊലെന്റിനോ ഉടമ്പടിക്ക് മാതൃകയായി; അത് വീണ്ടും നാറ്റോ ലംഘിച്ച ഉടമ്പടിയെന്ന പുടിന്റെ അവകാശവാദത്തിന് മാതൃകയായി നിന്നു. നാപ്പോളിയന്റെ പ്രതികാരം, 2014-ൽ ഉക്രെയ്നിനെതിരെ പുടിൻ നടത്തിയ പ്രതികാരത്തിന് മാതൃകയായി നിന്നു. നാലാമത്തെ സിറിയൻ യുദ്ധത്തിന് അവസാനമിട്ട അന്തിയോക്യസ് മാഗ്നസിന്റെ പത്താം വാക്യത്തിലെ പ്രതികാരം, 1798-ലെ നാപ്പോളിയനോടും 2014-ലെ പുടിനോടും ഒത്തുചേരുന്നു. കി.മു. 200-ലെ പതിനഞ്ചാം വാക്യത്തിലെ പാനിയം യുദ്ധത്തിനുശേഷം, നിലത്തിറങ്ങി സൈനികബലം പ്രയോഗിക്കാതെയേ മിസ്രയീമിനെ തന്റെ നിയന്ത്രണത്തിൽ കൊണ്ടുവരുവാൻ ഉള്ള ഗൂഢോദ്ദേശത്തോടെ അന്തിയോക്യസ് ഒരു നയതന്ത്രവിവാഹം ക്രമീകരിച്ചു. അന്തിയോക്യസ് മാഗ്നസിന്റെ സിംഹാസനം അവന്റെ പുത്രനിലേക്ക് കൈമാറപ്പെട്ടു; അവൻ വധിക്കപ്പെട്ടതോടെ അന്തിയോക്യസ് മാഗ്നസിന്റെ ഇളയപുത്രനായ അന്തിയോക്യസ് എപ്പിഫാനസ് സിംഹാസനത്തിലെത്തി. ഗ്രീക്ക് ആചാരങ്ങളും മതവും നടപ്പാക്കുന്നതിലുണ്ടായ അവന്റെ പ്രവർത്തികൾ, മക്കബിയൻ കലാപത്തിന് ഇടയാക്കി; അതുവഴി ഇരുപത്തിമൂന്നാം വാക്യത്തിലെ റോമുമായുള്ള വഞ്ചനാപരമായ ഉടമ്പടിയിലേക്കു നയിച്ചു. ഇരുപത്തിനാലാം വാക്യം പൈഗൻ റോമിനെ പരിചയപ്പെടുത്തുകയും ആന്റണിയുടെയും ഓഗസ്റ്റസിന്റെയും വ്യാജങ്ങളുടെ മേശയെ തിരിച്ചറിയുകയും ചെയ്യുന്നു. മുപ്പതാം വാക്യത്തിൽ പൈഗൻ റോം പാപ്പാത്വസഭയുമായി സംവാദത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നു; വിശുദ്ധ നിയമം ലംഘിച്ചവരെന്നു അവർ കുറിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ഇരുപത്ത ിനാലാം വചനത്ത ിൽ നിന്ന ് മുപ്പ താം വചനം വരെ പൗരാണിക റോമിന്റെ സാക്ഷ ്യ മാണ്; മുപ്പ ത്തെ ാന്ന ാം വചനത്ത ിൽ നിന്ന ് നാൽ വചനം വരെ പാപ്പ ായുടെ റോമിന്റെ സാക്ഷ ്യ മാണ്. ദാനീയേൽ പതിനൊന്ന ാം അദ്ധ ്യ ായത്ത ിലെ ഒന്ന ാം വചനത്ത ിൽ നിന്ന ് നാൽപ്പ വചനം വരെ ഉള്ള ഓരോ വരിയും, നാൽപ്പ താം വചനത്ത ിലെ ഗൂഢചരിത്രത്ത ിൽ പ്രയോഗിക്ക പ്പെ ടുന്ന ഒരു പ്രവചനരേഖയെ

്രപതിനിധീകരിക്ക ുന്ന ു. സെല്യ ൂസിഡ് രാജ്യ ത്ത ിന്റെ രേഖ, പ്റ്റേ ാലമൈെക് രാജ്യ ത്ത ിന്റെ രേഖ, മക്ക ബ്യ രുടെ യെഹൂദ്യ രാജ്യ ത്ത ിന്റെ രേഖ, പൗരാണിക റോമിന്റെ രേഖ, പാപ്പ ായുടെ റോമിന്റെ രേഖ—ഇവയൊക്കെ യും 1989 മുതൽ ഞായറാഴ ്ചാനിയമം വരെ ഉള്ള ചരി്രതത്തെ ദൃഷ്ട ാന്ത മാക്ക ുന്ന ു. ആ രേഖകളിൽ ഓരോന്ന ും, തകർക്ക ഒരു ഉടമ്പ ടിയെ ഈ ചരി്രതത്ത ിലെ ്രപധാന ഘടകമായി തിരിച്ച റിയിക്ക ുന്ന ു.

ദാനിയേൽ പതിനൊന്നിന്റെ ദർശനം സ്ഥാപിക്കുന്നത് റോമാണ്; അതുപോലെ തന്നേ, പുറജാതീയ റോവും പാപ്പാത്വ റോവും ചെയ്ത വഞ്ചനാപൂർണമായ പ്രവചനാത്മക ഉടമ്പടികൾ പുരോഗമനസ്വഭാവമുള്ളവയെന്നും, റോം തങ്ങളുടേതായ വ്യത്യസ്ത പ്രവചനകാലഘട്ടങ്ങളിൽ പരമാധിപത്യത്തോടെ ഭരിക്കുന്നതിന് മുമ്പ് അവ സംഭവിച്ചവയെന്നും ചൂണ്ടിക്കാണിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ രണ്ടു ശക്തികളും തങ്ങളുടേതായ പരമാധിപത്യത്തിന്റെ പ്രവചനകാലഘട്ടം ആരംഭിച്ചതായി അടയാളപ്പെടുത്തിയത് അവരുടെ മൂന്നാമത്തെ തടസ്സം നീക്കിക്കളയപ്പെട്ടപ്പോൾ ആയിരുന്നു. ഐക്യനാടുകളിൽ ഉടൻ വരാനിരിക്കുന്ന ഞായറാഴ്ച നിയമത്തിന് മുമ്പ്, രണ്ടു ശക്തികൾക്കിടയിൽ ഒരു വഞ്ചനാപൂർണ ഉടമ്പടി ഉണ്ടാകും. നാല് പ്രാവശ്യം ഈ രണ്ടു ശക്തികൾ തെക്കും വടക്കും രാജാക്കന്മാരായിട്ടുണ്ട്: ഒരിക്കൽ യെഹൂദയുടെ മഹത്വമുള്ള ദേശവും റോമും തമ്മിൽ, ഒരിക്കൽ റോമൻ ത്രിമൂർത്തി ഭരണത്തിന്റെ രണ്ടു ഭാഗങ്ങൾ തമ്മിൽ, പിന്നെ ഒരിക്കൽ പുറജാതീയ റോവും പാപ്പാത്വ റോവും തമ്മിൽ. റോമിനെ സംബന്ധിച്ച രണ്ടു വഞ്ചനാപൂർണ ഉടമ്പടികളിലും, അത് അടിസ്ഥാനത്തിൽ റോമൻ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ ഒരു പാതിയും മറ്റേ പാതിയും തമ്മിലുള്ള ഒരു ഉടമ്പടിയായിരുന്നു — കിഴക്കിന്റെ ആന്റണിയോ, പടിഞ്ഞാറിന്റെ ആഗസ്റ്റസോ, അല്ലെങ്കിൽ കിഴക്കിന്റെ പുറജാതീയ റോവും പടിഞ്ഞാറിന്റെ പാപ്പാത്വ റോവും ആയിരിക്കട്ടെ. വടക്കിന്റെയും തെക്കിന്റെയും രാജാക്കന്മാർ തമ്മിൽ നാല് വഞ്ചനാപൂർണ ഉടമ്പടികൾ; കിഴക്കിന്റെയും പടിഞ്ഞാറിന്റെയും രാജാക്കന്മാർ തമ്മിൽ രണ്ട്; ഉടൻ വടക്കിന്റെ രാജാവാകാനിരിക്കുന്നവനും മഹത്വമുള്ള ദേശവും തമ്മിൽ ഒന്ന്.

ഇതോടെ ദാനിയേൽ പുസ്തകത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഞങ്ങളുടെ പ്രാരംഭ അവതരണം സമാപിക്കുന്നു. പാനിയം പരമ്പര ദാനിയേൽ പുസ്തകത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പരമ്പരയുടെ സമാപനത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; അതുതന്നെയാണ് നാൽപ്പതാം വചനത്തിന്റെ ഗൂഢചരിത്രത്തിലേക്കുള്ള അവതാരിക, അതിനെക്കുറിച്ചുള്ള പരിഗണന അടുത്ത ലേഖനത്തിൽ ഞങ്ങൾ തുടരും.